

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

C 231

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 60

17 iulie 2017

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2017/C 231/01	Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i>	1
---------------	--	---

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2017/C 231/02	Cauza C-10/17 P: Recurs introdus la 11 ianuarie 2017 de Polo Club împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a noua) din 10 noiembrie 2016 în cauza T-67/15, Polo Club/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală	2
2017/C 231/03	Cauza C-50/17 P: Recurs introdus la 31 ianuarie 2017 de Universidad Internacional de la Rioja, S.A. împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 1 decembrie 2016 în cauza T-561/15, Universidad Internacional de la Rioja/EUIPO – Universidad de la Rioja (Universidad Internacional de la Rioja UNIR)	2
2017/C 231/04	Cauza C-147/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Curtea de Apel Constanța (România) la data de 23 martie 2017 – Sindicatul Familia Constanța și alții/Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța	3
2017/C 231/05	Cauza C-148/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 24 martie 2017 – Peek & Cloppenburg KG/Peek & Cloppenburg KG	4
2017/C 231/06	Cauza C-161/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 31 martie 2017 – Land Nordrhein-Westfalen/Dirk Renckhoff	5

RO

2017/C 231/07	Cauza C-171/17: Acțiune introdusă la 5 aprilie 2017 – Comisia Europeană/Ungaria	5
2017/C 231/08	Cauza C-179/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de Primera Instancia de Barcelona (Spania) la 7 aprilie 2017 – Bankia S. A./Alfonso Antonio Lau Mendoza și Verónica Yuliana Rodríguez Ramírez	6
2017/C 231/09	Cauza C-192/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 13 aprilie 2017 – Cobra SpA/Ministero dello Sviluppo Economico	7
2017/C 231/10	Cauza C-196/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht Hannover (Germania) la 13 aprilie 2017 – Kathrin Meyer/TUIfly GmbH	8
2017/C 231/11	Cauza C-197/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht Hannover (Germania) la 13 aprilie 2017 – Thomas Neufeldt și alții/TUIfly GmbH	9
2017/C 231/12	Cauza C-198/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht Hannover (Germania) la 13 aprilie 2017 – Ivan Wallmann/TUIfly GmbH	10
2017/C 231/13	Cauza C-200/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht Hannover (Germania) la 13 aprilie 2017 – Susanne de Winder/TUIfly GmbH	10
2017/C 231/14	Cauza C-201/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht Hannover (Germania) la 13 aprilie 2017 – Holger Schlosser și Nicole Schlosser/TUIfly GmbH	11
2017/C 231/15	Cauza C-202/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht Hannover (Germania) la 13 aprilie 2017 – Peter Rebbe, Hans-Peter Rebbe, Harmine Rebbe/TUIfly GmbH	12
2017/C 231/16	Cauza C-208/17 P: Recurs introdus la 21 aprilie 2017 de NF împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera întâi extinsă) din 28 februarie 2017 în cauza T-192/16, NF/Consiliul European	12
2017/C 231/17	Cauza C-209/17 P: Recurs introdus la 21 aprilie 2017 de NG împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera întâi extinsă) din 28 februarie 2017 în cauza T-193/16, NG/Consiliul European	13
2017/C 231/18	Cauza C-210/17 P: Recurs introdus la 21 aprilie 2017 de NM împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera întâi extinsă) din 28 februarie 2017 în cauza T-257/16, NM/Consiliul European	14
2017/C 231/19	Cauza C-212/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Spania) la 24 aprilie 2017 – Simón Rodríguez Otero/Televisión de Galicia S.A.	15
2017/C 231/20	Cauza C-225/17 P: Recurs introdus la 27 aprilie 2017 de Islamic Republic of Iran Shipping Lines, Hafize Darya Shipping Lines (HDSL), Khazar Sea Shipping Lines Co., IRISL Europe GmbH, IRISL Marine Services and Engineering Co., Irano Misr Shipping Co., Safiran Payam Darya Shipping Lines, Shipping Computer Services Co., Soroush Sarzamin Asatir Ship Management, South Way Shipping Agency Co. Ltd, Valfajr 8th Shipping Line Co. împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi) din 17 februarie 2017 în cauzele conexate T-14/14 și T-87/14, Islamic Republic of Iran Shipping Lines și alții/Consiliul Uniunii Europene	15
2017/C 231/21	Cauza C-226/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht Hannover (Germania) la 28 aprilie 2017 – Brigitte Wittmann/TUIfly GmbH	17
2017/C 231/22	Cauza C-228/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht Hannover (Germania) la 28 aprilie 2017 – Reinhard Wittmann/TUIfly GmbH	18

2017/C 231/23	Cauza C-238/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Vilniaus miesto apylinkės teismas (Lituania) la 9 mai 2017 – UAB „Renega“/AB „Energijos skirstymo operatorius“, AB „Lietuvos energijos gamyba“ . . .	18
2017/C 231/24	Cauza C-246/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d'État (Belgia) la 10 mai 2017 – Ibrahima Diallo/État belge	19
2017/C 231/25	Cauza C-265/17 P: Recurs introdus la 16 mai 2017 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 7 martie 2017 în cauza T-194/13, United Parcel Service/Comisia Europeană	21
Tribunalul		
2017/C 231/26	Cauza T-637/15: Hotărârea Tribunalului din 31 mai 2017 – Alma-The Soul of Italian Wine/EUIPO – Miguel Torres (SOTTO IL SOLE ITALIANO SOTTO il SOLE) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative SOTTO IL SOLE ITALIANO SOTTO il SOLE — Marcă a Uniunii Europene verbală anterioară VIÑA SOL — Motiv relativ de refuz — Atingere adusă caracterului distinctiv — Lipsa similitudinii semnelor — Articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	22
2017/C 231/27	Cauza T-519/16: Hotărârea Tribunalului din 17 mai 2017 – Piessevaux/Consiliul („Funcție publică — Funcționari — Pensii — Transfer al drepturilor de pensie în sistemul de pensii al Uniunii — Propunere de spor de ani de plată a contribuțiilor — Articolul 11 alineatul (2) din anexa VIII la statut — Noi dispoziții generale de aplicare — Egalitate de tratament — Drepturi dobândite — Încredere legitimă”)	22
2017/C 231/28	Cauza T-164/16: Ordonanța Tribunalului din 17 mai 2017 – Piper Verlag/EUIPO (THE TRAVEL EPISODES) („Marca Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative THE TRAVEL EPISODES — Motiv absolut de refuz — Cerere de modificare — Act care nu poate fi adoptat de camera de recurs — Nerespectarea cerințelor de formă — Inadmisibilitate”)	23
2017/C 231/29	Cauza T-207/16 R: Ordonanța președintelui Tribunalului din 8 mai 2017 – Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis/Comisia („Măsuri provizorii — Contracte de achiziții publice — Aviz de excludere — Aviz de verificare — Cerere de suspendare a executării — Lipsa urgenței”)	23
2017/C 231/30	Cauza T-285/16: Ordonanța Tribunalului din 15 mai 2017 – Dominator International/EUIPO (DREAMLINE) [„Marcă a Uniunii Europene — Înregistrare internațională care desemnează Uniunea Europeană — Marca verbală DREAMLINE — Motive absolute de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009 — Articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009 — Acțiune în parte vădit inadmisibilă și în parte vădit nefondată — Articolul 126 din Regulamentul de procedură”]	24
2017/C 231/31	Cauza T-481/16 RENV: Ordonanța Tribunalului din 17 mai 2017 – Cuallado Martorell/Comisia („Funcție publică — Recrutare — Concurs general — Neadmitere la proba orală — Evaluarea probei scrise — Decizie de a nu înscrie numele reclamantei pe lista de rezervă — Posibilitatea unei comisii de evaluare de a încredința unuia dintre membrii săi corectarea probelor scrise — Acțiune în parte vădit inadmisibilă și în parte vădit nefondată”)	25
2017/C 231/32	Cauza T-785/16: Ordonanța Tribunalului din 16 mai 2017 – BSH Electrodomesticos España/EUIPO – DKSH International (Ufesa) („Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale Ufesa — Soluționare amiabilă — Dobândire de către reclamantă a mărcii solicitate — Nepronunțare asupra fondului”)	25

2017/C 231/33	Cauza T-170/17 R: Ordonanța președintelui Tribunalului din 18 mai 2017 – RW/Comisia („Măsuri provizorii — Funcție publică — Funcționari — Trimitere în concediu și pensionare — Vârsta de pensionare — Articolul 42c din statut — Cerere de suspendare a executării — Fumus boni juris — Urgență — Evaluare comparativă a intereselor”)	26
2017/C 231/34	Cauza T-113/17: Acțiune introdusă la 20 februarie 2017 – Crédit Agricole și Crédit Agricole Corporate and Investment Bank/Comisia	27
2017/C 231/35	Cauza T-242/17: Acțiune introdusă la 25 aprilie 2017 – SC/Eulex Kosovo	28
2017/C 231/36	Cauza T-244/17: Acțiune introdusă la 26 aprilie 2017 – António Conde & Companhia/Comisia . . .	29
2017/C 231/37	Cauza T-254/17: Acțiune introdusă la 28 aprilie 2017 – Intermarché Casino Achats/Comisia	29
2017/C 231/38	Cauza T-255/17: Acțiune introdusă la 28 aprilie 2017 – Les Mousquetaires și ITM Entreprises/Comisia	30
2017/C 231/39	Cauza T-268/17: Acțiune introdusă la 8 mai 2017 – Clean Sky 2 Joint Undertaking/Revoind Industriale	31
2017/C 231/40	Cauza T-269/17: Acțiune introdusă la 8 mai 2017 – Clean Sky 2 Joint Undertaking/Revoind Industriale	32
2017/C 231/41	Cauza T-270/17: Acțiune introdusă la 8 mai 2017 – Clean Sky 2 Joint Undertaking/Revoind Industriale	33
2017/C 231/42	Cauza T-271/17: Acțiune introdusă la 8 mai 2017 – Clean Sky 2 Joint Undertaking/Revoind Industriale	34
2017/C 231/43	Cauza T-272/17: Acțiune introdusă la 5 mai 2017 – Webgarden/EUIPO (Dating Bracelet)	35
2017/C 231/44	Cauza T-283/17: Acțiune introdusă la 15 mai 2017 – SH/Comisia	35
2017/C 231/45	Cauza T-284/17: Acțiune introdusă la 12 mai 2017 – Le Pen/Parlamentul	36
2017/C 231/46	Cauza T-285/17: Acțiune introdusă la 12 mai 2017 – Yanukovych/Consiliul	37
2017/C 231/47	Cauza T-286/17: Acțiune introdusă la 12 mai 2017 – Yanukovych/Consiliul	38
2017/C 231/48	Cauza T-288/17: Acțiune introdusă la 15 mai 2017 – Sky/EUIPO – Parrot Drones (Parrot SKYCONTROLLER)	39
2017/C 231/49	Cauza T-290/17: Acțiune introdusă la 16 mai 2017 – Stavitskyi/Consiliul	40
2017/C 231/50	Cauza T-291/17: Acțiune introdusă la 16 mai 2017 – Transdev și alții/Comisia	41
2017/C 231/51	Cauza T-292/17: Acțiune introdusă la 16 mai 2017 – Région Île-de-France/Comisia	41
2017/C 231/52	Cauza T-294/17: Acțiune introdusă la 12 mai 2017 – Lion’s Head Global Partners/EUIPO – Lion Capital (Lion’s Head)	42
2017/C 231/53	Cauza T-297/17: Acțiune introdusă la 15 mai 2017 – VSM/EUIPO (WE KNOW ABRASIVES)	43
2017/C 231/54	Cauza T-299/17: Acțiune introdusă la 16 Mai 2017 – Sata/EUIPO – Zhejiang Rongpeng Air Tools (1000)	43
2017/C 231/55	Cauza T-300/17: Acțiune introdusă la 17 mai 2017 – Sata/EUIPO – Zhejiang Rongpeng Air Tools (3000)	44

2017/C 231/56	Cauza T-301/17: Acțiune introdusă la 17 mai 2017 – Sata/EUIPO – Zhejiang Rongpeng Air Tools (2000)	45
2017/C 231/57	Cauza T-302/17: Acțiune introdusă la 18 mai 2017 – Sata/EUIPO – Zhejiang Rongpeng Air Tools (6000)	45
2017/C 231/58	Cauza T-303/17: Acțiune introdusă la 18 mai 2017 – Sata/EUIPO – Zhejiang Rongpeng Air Tools (4000)	46
2017/C 231/59	Cauza T-304/17: Acțiune introdusă la 18 mai 2017 – Sata/EUIPO – Zhejiang Rongpeng Air Tools (5000)	47
2017/C 231/60	Cauza T-305/17: Acțiune introdusă la 17 mai 2017 – Red Bull/EUIPO (Reprezentarea unui paralelogram compus din două părți de culori diferite)	47
2017/C 231/61	Cauza T-307/17: Acțiune introdusă la 18 mai 2017 – adidas/EUIPO – Shoe Branding Europe (Reprezentarea a trei benzi paralele)	48
2017/C 231/62	Cauza T-310/17: Acțiune introdusă la 15 mai 2017 – Lion's Head Global Partners/EUIPO – Lion Capital (LION'S HEAD global partners)	49
2017/C 231/63	Cauza T-311/17: Acțiune introdusă la 19 mai 2017 – Stips/Comisia	49
2017/C 231/64	Cauza T-313/17: Acțiune introdusă la 22 mai 2017 – Wajos/EUIPO (forma unei sticle)	50
2017/C 231/65	Cauza T-314/17: Acțiune introdusă la 23 mai 2017 – Nosio/EUIPO (MEZZA)	50
2017/C 231/66	Cauza T-318/17: Acțiune introdusă la 19 mai 2017 – Clean Sky 2 Joint Undertaking/Revoind Industriale	51
2017/C 231/67	Cauza T-330/17: Acțiune introdusă la 16 mai 2017 – Ceobus și alții/Comisia	52
2017/C 231/68	Cauza T-331/17: Acțiune introdusă la 23 mai 2017 – Steifer/CESE	53
2017/C 231/69	Cauza T-757/15: Ordonanța Tribunalului din 3 mai 2017 – Facebook/EUIPO – Brand IP Licensing (lovebook)	53
2017/C 231/70	Cauza T-84/17: Ordonanța Tribunalului din 18 mai 2017 – Consorzio IB Innovation/Comisia	54
2017/C 231/71	Cauza T-95/17: Ordonanța Tribunalului din 5 mai 2017 – King.com/EUIPO – TeamLava (Affichages d'écran et icônes)	54
2017/C 231/72	Cauza T-126/17: Ordonanța Tribunalului din 18 mai 2017 – Consorzio IB Innovation/Comisia	54

Rectificări

2017/C 231/73	Rectificare la comunicarea din Jurnalul Oficial în cauza T-86/17 (JO C 104, 3.4.2017)	55
2017/C 231/74	Rectificare la comunicarea din Jurnalul Oficial în cauza T-161/17 (JO C 151, 15.5.2017)	57

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*
(2017/C 231/01)

Ultima publicație

JO C 221, 10.7.2017

Publicații anterioare

JO C 213, 3.7.2017

JO C 202, 26.6.2017

JO C 195, 19.6.2017

JO C 178, 6.6.2017

JO C 168, 29.5.2017

JO C 161, 22.5.2017

Aceste texte sunt disponibile pe
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Recurs introdus la 11 ianuarie 2017 de Polo Club împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a noua) din 10 noiembrie 2016 în cauza T-67/15, Polo Club/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală

(Cauza C-10/17 P)

(2017/C 231/02)

*Limba de procedură: engleza***Părțile***Recurent:* Polo Club (reprezentant: D. Masson, avocat)*Celelalte părți din procedură:* Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală, Lifestyle Equities CV

Prin Ordonanța din 1 iunie 2017, Curtea de Justiție (Camera a zecea) a declarat recursul inadmisibil.

Recurs introdus la 31 ianuarie 2017 de Universidad Internacional de la Rioja, S.A. împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 1 decembrie 2016 în cauza T-561/15, Universidad Internacional de la Rioja/EUIPO – Universidad de la Rioja (Universidad Internacional de la Rioja UNIR)

(Cauza C-50/17 P)

(2017/C 231/03)

*Limba de procedură: spaniola***Părțile***Recurentă:* Universidad Internacional de la Rioja, S.A. (reprezentanți: C. Lema Devesa și A. Porras Fernandez-Toledano, avocați)*Cealaltă parte din procedură:* Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală

Printr-o ordonanță din 1 iunie 2017, Curtea (Camera a noua) a respins recursul și a obligat Universidad Internacional de La Rioja, S.A. să suporte propriile cheltuieli de judecată.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Curtea de Apel Constanța (România) la data de 23 martie 2017 – Sindicatul Familia Constanța și alții/Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța

(Cauza C-147/17)

(2017/C 231/04)

Limba de procedură: română

Instanța de trimitere

Curtea de Apel Constanța

Părțile din acțiunea principală

Reclamanți: Sindicatul Familia Constanța și alții

Pârâtă: Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța

Întrebările preliminare

- 1) Dacă prevederile articolului 1(3) din Directiva 2003/88/CE ⁽¹⁾ raportat la articolul 2 din Directiva 89/391/CEE ⁽²⁾ trebuie interpretate în sensul că exclud din domeniul de aplicare al acesteia o activitate precum cea a asistenților maternali, desfășurată de reclamanți?
- 2) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare, dacă articolul 17 din Directiva 2003/88/CE trebuie interpretat în sensul o activitate precum cea a asistenților maternali, desfășurată de reclamanți, poate face obiectul unei derogări de la prevederile articolului 5 al directivei în temeiul alineatului (1), al alineatului (3) (b) și (c) sau al alineatului (4) (b)?
- 3) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea precedentă, dacă articolul 17 (1) sau, după caz, articolul 17 (3) sau (4) din Directiva 2003/88/CE trebuie interpretat în sensul că o asemenea derogare trebuie să aibă caracter expres sau poate avea și caracter implicit, prin adoptarea unui act normativ cu caracter special care prevede alte reguli de organizare a timpului de lucru pentru o anumită activitate profesională; în cazul în care o astfel de derogare poate să nu aibă caracter expres, care sunt condițiile minime pentru ca o reglementare națională să poată fi considerată ca instituind o derogare, respectiv dacă o astfel de derogare poate fi exprimată în modalitatea care rezultă din dispozițiile Legii nr. 272/2004?
- 4) În cazul unui răspuns negativ la întrebările 1, 2 sau 3, dacă articolul 2 punctul 1 din Directiva 2003/88/CE trebuie interpretat în sensul că perioada în care un asistent maternal se află în compania copilului aflat în îngrijire, la propriul domiciliu sau în alt loc ales de acesta, constituie timp de lucru chiar dacă nu realizează niciuna din activitățile prevăzute în sarcina sa în contractul individual de muncă?
- 5) În cazul unui răspuns negativ la întrebările 1, 2 sau 3, dacă articolul 5 din Directiva 2003/88/CE trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale precum cea cuprinsă în articolul 122 din Legea nr 272/2004; iar în cazul unui răspuns în sensul incidenței articolului 17 alineatului (3) (b) și (c) sau al alineatului (4) (b) din directivă, dacă acesta trebuie interpretat în sensul că se opune aceleiași reglementări naționale?
- 6) În cazul unui răspuns negativ la întrebarea 1 și, eventual, afirmativ la întrebarea 4, dacă articolul 7 (2) din Directiva 2003/88/CE poate fi interpretat în sensul că nu se opune totuși acordării unei despăgubiri egale cu indemnizația de care angajatul ar fi beneficiat în timpul concediului de odihnă anual în condițiile în care natura activității desfășurate de asistenții maternali îi pune în imposibilitatea de a efectua acest concediu sau, deși formal concediul de odihnă se acordă, angajatul continuă să presteze practic aceeași activitate în situația în care în perioada respectivă nu este permisă separarea de copilul aflat în îngrijire? În caz afirmativ, pentru a avea dreptul la despăgubiri, este necesar ca angajatul să fi solicitat separarea de copil, iar angajatorul să nu îi fi acordat această permisiune?

- 7) În cazul unui răspuns negativ la întrebarea 1, eventual afirmativ la întrebarea 4 și negativ la întrebarea 6, dacă articolul 7 (1) din directivă se opune unei prevederi precum cea cuprinsă în articolul 122 (3) litera d) din Legea nr. 272/2004 în condițiile în care aceasta lasă la latitudinea angajatorului să hotărască în mod discreționar dacă autorizează separarea de copil în timpul concediului de odihnă și, în caz afirmativ, dacă imposibilitatea efectuării concediului de odihnă în fapt, ca urmare a aplicării acestei prevederi legale, constituie o încălcare a dreptului Uniunii care îndeplinește condițiile pentru a naște dreptul angajatului la o despăgubire. În caz afirmativ, dacă o astfel de despăgubire ar trebui plătită de stat pentru încălcarea articolului 7 din directivă sau de către instituția publică ce are calitatea de angajator care nu a asigurat în perioada concediului de odihnă separarea de copilul aflat în îngrijire? În această situație, pentru a avea dreptul la despăgubiri, este necesar ca angajatul să fi solicitat separarea de copil, iar angajatorul să nu îi fi acordat această permisiune?

- (¹) Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru (JO 2003 L 299, p. 9, Ediție specială 05/vol. 7, p. 3)
- (²) Directiva Consiliului din 12 iunie 1989 privind punerea în aplicare de măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și sănătății lucrătorilor la locul de muncă (JO 1989 L183, p. 1, Ediție specială 05/vol. 2, p. 88)

Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 24 martie 2017 – Peek & Cloppenburg KG/Peek & Cloppenburg KG

(Cauza C-148/17)

(2017/C 231/05)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din procedura principală

Recurentă: Peek & Cloppenburg KG, Hamburg

Intimată: Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf

Întrebările preliminare

- 1) Este compatibilă cu articolul 14 din Directiva 2008/95/CE (¹) situația în care nulitatea unei mărci naționale sau decăderea din drepturi a titularului unei mărci naționale pe care se întemeiază invocarea seniorității unei mărci comunitare, care a făcut obiectul renunțării sau a expirat să se poată constata *a posteriori* numai în cazul în care condițiile pentru nulitate sau decădere sunt îndeplinite nu numai la data renunțării la marcă sau a expirării acesteia, ci și la data pronunțării hotărârii judecătorești privind acțiunea în constatare?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare:

Invocarea seniorității în temeiul articolului 34 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 (²) produce efectul că dreptul asupra mărcii naționale expiră și nu mai poate face obiectul unei utilizări de natură să conserve acest drept, sau dreptul asupra mărcii naționale se menține în temeiul dreptului Uniunii, chiar și atunci când aceasta din urmă nu se mai află în registrul statului membru respectiv și, în consecință, poate face sau trebuie să facă obiectul unei utilizări de natură să conserve dreptul asupra sa?

(¹) Directiva nr. 2008/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2008 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci (JO L 229, p. 25).

(²) Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca Uniunii Europene (JO L 78, p. 1).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 31 martie 2017 – Land
Nordrhein-Westfalen/Dirk Renckhoff**

(Cauza C-161/17)

(2017/C 231/06)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din procedura principală

Recurent: Land Nordrhein-Westfalen

Intimat: Dirk Renckhoff

Întrebarea preliminară

Inserarea pe o pagină proprie de internet, accesibilă publicului general, a unei opere accesibile publicului general, cu autorizația titularului drepturilor de autor, pe o pagină de internet străină constituie o punere la dispoziția publicului în sensul articolului 3 alineatul (1) din Directiva 2001/29/CE ⁽¹⁾, atunci când opera a fost mai întâi copiată pe un server și de acolo a fost încărcată pe propria pagină de internet?

⁽¹⁾ Directiva 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională (JO L 167, p. 10, Ediție specială, 17/vol. 01, p. 230).

Acțiune introdusă la 5 aprilie 2017 – Comisia Europeană/Ungaria

(Cauza C-171/17)

(2017/C 231/07)

Limba de procedură: maghiara

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: V. Bottka și H. Tserepa-Lacombe, agenți)

Pârâtă: Ungaria

Concluziile reclamantei

Comisia solicită Curții:

- să constate că sistemul național de plată mobilă introdus și menținut în vigoare în Ungaria, reglementat de Legea nr. CC din 2011 și decretul său de aplicare nr. 356/2012 din 13 decembrie 2012, care creează un monopol acordând drepturi exclusiv în favoarea Nemzeti Mobilfizetési Zrt. și împiedică intrarea pe piața de gros a piețelor mobile, deschisă anterior concurenței, a cărei instituire nu era în plus nici necesară, nici proporționată, este contrară:
 - în primul rând, articolului 15 alineatul (2) litera (d) și articolului 16 alineatul (1) din Directiva 2006/123/CE ⁽¹⁾,
 - în al doilea rând, articolelor 49 și 56 TFUE;
- obligarea Ungariei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Legea nr. CC din 1 aprilie 2011 privind sistemul național de plată mobilă (denumită în continuare „legea”) a modificat cadrul juridic al serviciilor de plată mobilă cu efect de la 1 aprilie 2013 (dar cu efect obligatoriu numai de la 2 iulie 2014). Legea definește servicii care fac obiectul unei comercializări centralizate și mobile în următoarele domenii: a) servicii de parcare publică; b) punerea la dispoziție a rețelei rutiere în vederea circulației; c) transportul de persoane asigurat de o întreprindere de stat; d) celelalte servicii oferite de un organism de stat. Dintre acestea, până în prezent plata mobilă nu este posibilă în Ungaria decât pentru parcare publică și utilizarea rețelei rutiere în vederea circulației, (e-vinietă și HU-GO). Prezenta procedură privește însă cele patru domenii reglementate de lege.

Potrivit Comisiei, în ceea ce privește serviciul de parcare publică, Nemzeti Mobilfizetési Zrt. desfășoară în esență aceeași activitate ca și prestatorii anteriori de servicii de plată mobilă, diferența constând în faptul că aceasta se bucură de un drept exclusiv de a încheia contracte cu operatorii parcarilor și că redevențele sale sunt reglementate. Situația este aceeași în ceea ce privește punerea la dispoziție a rețelei rutiere în vederea circulației întrucât Nemzeti Mobilfizetési Zrt. este unicul prestator care a încheiat un contract cu furnizorul serviciului public și poate revinde direct dreptul de utilizare a drumurilor publice. Rezultă că, în aceste două sectoare, ceilalți prestatori de plăți mobile sau de telefonie mobilă nu pot opera decât în calitate de revânzători.

În consecință, introducerea sistemului național de plată mobilă și drepturile exclusive acordate în favoarea Nemzeti Mobilfizetési Zrt. împiedică accesul întreprinderilor (maghiare și străine) la piața de gros a plății mobile (cu alte cuvinte la piața serviciilor furnizate altor revânzători prestatori de plată mobilă prin intermediul unor contracte încheiate cu furnizorii de servicii de parking sau de alte servicii publice), care anterior era deschisă concurenței. Prin urmare, potrivit Comisiei, dispozițiile privind sistemul național de plată mobilă, în ansamblul lor, creează o discriminare și încalcă libertatea de stabilire (încălcarea articolului 15 din Directiva 2006/123/CE și a articolului 49 TFUE). Aceste dispoziții încalcă însă și libera prestare a serviciilor (încălcarea articolului 16 din Directiva 2006/123/CE și a articolului 56 TFUE), drepturile exclusive conferite în favoarea Nemzeti Mobilfizetési Zrt restrângând prestarea de servicii transfrontaliere. În ceea ce privește celelalte servicii care fac obiectul unei comercializări centralizate și mobile, pentru care plata mobilă nu există încă în Ungaria, legea acordă același drept exclusiv în favoarea Nemzeti Mobilfizetési Zrt., iar această analiză juridică este în egală măsură valabilă.

Conform dispozițiilor pertinente ale Tratatului FUE și ale Directivei 2006/123/CE, libertățile de stabilire și de prestare a serviciilor nu pot face obiectul unor restricții decât dacă acestea sunt nediscriminatorii și de interes public și respectă cerințele necesității și proporționalității. Comisia apreciază că motivele prezentate de Ungaria nu sunt de natură să justifice restricțiile introduse de lege întrucât ele nu îndeplinesc cerințele în materie de necesitate și de proporționalitate.

⁽¹⁾ Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne (JO L 376, p. Ediție specială, 13/vol. 58, p. 50).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de Primera Instancia de Barcelona (Spania) la 7 aprilie 2017 – Bankia S. A./Alfonso Antonio Lau Mendoza și Verónica Yuliana Rodríguez Ramírez

(Cauza C-179/17)

(2017/C 231/08)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de Primera Instancia de Barcelona

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Bankia S. A.

Pârâți: Alfonso Antonio Lau Mendoza și Verónica Yuliana Rodríguez Ramírez

Întrebările preliminare

- 1) O jurisprudență (hotărârea Tribunal Supremo din 18 februarie 2016) potrivit căreia, în pofida caracterului abuziv al clauzei privind exigibilitatea anticipată și a faptului că aceasta constituie temeiul cererii de executare, procedura de executare ipotecară nu trebuie să înceteze, deoarece este mai avantajoasă pentru consumator, având în vedere că, în contextul unei posibile executări a unei hotărâri pronunțate în cadrul unei proceduri declarative întemeiate pe articolul 1124 din Codul civil, consumatorul nu ar putea beneficia de privilegiile procedurale specifice executării ipotecare, cu toate că jurisprudența respectivă nu ia în considerare faptul că, potrivit unei jurisprudențe constante a Tribunal Supremo însuși, articolul 1124 din Codul civil (prevăzut pentru contractele care dau naștere unor obligații reciproce) nu este aplicabil în ceea ce privește contractul de împrumut, deoarece acesta reprezintă un contract real și unilateral care este încheiat numai după transferul banilor și care, prin urmare, creează obligații numai pentru împrumutat, iar nu pentru împrumutător (creditor), astfel încât, dacă se aplică această jurisprudență a Tribunal Supremo în cadrul procedurii declarative, consumatorul ar putea obține o hotărâre de respingere a cererii de reziliere și de reparare a prejudiciului și nu s-ar mai putea susține că continuarea procedurii de executare ipotecară este mai avantajoasă pentru el, se opune articolelor 6 și 7 din Directiva 93/13/CEE ⁽¹⁾ privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii?
- 2) În cazul în care se admite aplicabilitatea articolului 1124 din Codul civil în ceea ce privește contractele de împrumut sau contractele de credit, în general, o jurisprudență precum cea menționată care nu ia în considerare, pentru a stabili dacă pentru consumator este mai avantajoasă continuarea procedurii de executare ipotecară sau dacă este mai prejudiciabilă inițierea unei proceduri declarative întemeiate pe articolul 1124 din Codul civil, faptul că, în cadrul acestei proceduri, cererea de reziliere a contractului și de reparare a prejudiciului poate fi respinsă dacă instanța aplică prevederile articolului 1124 din Codul civil, conform căruia „instanța admite rezilierea solicitată în cazul în care nu există motive întemeiate care o autorizează să acorde un termen”, având în vedere faptul că, tocmai în contextul contractelor de împrumut și de credit ipotecar încheiate pe durată îndelungată (20 sau 30 de ani) pentru achiziționarea de locuințe, este posibil ca instanțele să aplice acest motiv de respingere, în special în cazul în care neîndeplinirea efectivă a obligației de plată nu a fost foarte gravă, se opune articolelor 6 și 7 din Directiva 93/13/CEE privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii?
- 3) În cazul în care se admite că este mai avantajos pentru consumator ca procedura de executare ipotecară să continue, împreună cu efectele exigibilității anticipate, o jurisprudență precum cea menționată, care aplică cu titlu supletiv o normă legală (articolul 693 alineatul 2 din LEC), în pofida faptului că contractul poate continua să existe fără clauza privind exigibilitatea anticipată, și care conferă efecte articolului respectiv, cu toate că nu sunt întrunite condițiile care stau la baza acestuia – existența în contract a unei clauze valide și eficiente privind exigibilitatea anticipată, care a fost declarată abuzivă, nulă și nevalidă – se opune articolelor 6 și 7 din Directiva 93/13/CEE privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii?

⁽¹⁾ Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (JO 1993, L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 13 aprilie 2017 – Cobra SpA/
Ministero dello Sviluppo Economico**

(Cauza C-192/17)

(2017/C 231/09)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Apelantă: Cobra SpA

Intimat: Ministero dello Sviluppo Economico

Întrebările preliminare

- 1) Directiva 1999/5/CE ⁽¹⁾ trebuie interpretată în sensul că fabricantul, care recurge la procedura prevăzută la al doilea paragraf din anexa III, în situația în care există standarde armonizate care prevăd seria principalelor testări radio care trebuie efectuate, trebuie să se adreseze unui organism notificat și să însoțească ulterior marcajul CE (care atestă conformitatea cu cerințele principale prevăzute de aceeași directivă) de numărul de identificare al organismului notificat respectiv?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare și în ipoteza în care fabricantul – după ce a recurs la procedura prevăzută la al doilea paragraf din anexa III, în situația în care există standarde armonizate care prevăd seria principalelor testări radio care trebuie efectuate – a sesizat, însă, din inițiativă proprie un organism notificat, solicitându-i să confirme lista testărilor menționate mai sus, acesta trebuie să însoțească marcajul CE care atestă conformitatea cu cerințele principale prevăzute de Directiva 1999/5/CE de numărul de identificare al organismului notificat?
- 3) În cazul unui răspuns afirmativ la a doua întrebare și în ipoteza în care fabricantul – după ce a recurs la procedura prevăzută la al doilea paragraf din anexa III, în situația în care există standarde armonizate care prevăd seria principalelor testări radio care trebuie efectuate, și după ce a sesizat ulterior din inițiativă proprie un organism notificat, solicitându-i să confirme lista testărilor menționate mai sus – a însoțit din inițiativă proprie produsul de numărul de identificare al organismului sesizat, acesta trebuie să aplice numărul de identificare al organismului inclusiv pe produs și pe ambalajul aferent?

⁽¹⁾ Directiva 1999/5/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 1999 privind echipamentele hertziene și echipamentele terminale de telecomunicații și recunoașterea reciprocă a conformității acestora (JO L 91. P. 10. Ediție specială, 13/vol. 26, p. 73)

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht Hannover (Germania) la 13 aprilie 2017 –
Kathrin Meyer/TUIfly GmbH**

(Cauza C-196/17)

(2017/C 231/10)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Amtsgericht Hannover

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Kathrin Meyer

Pârâtă: TUIfly GmbH

Întrebările preliminare

- 1) Absența pentru motive medicale a unei părți semnificative a personalului însărcinat cu efectuarea zborurilor operatorului efectiv de transport aerian, este o împrejurare excepțională în sensul articolului 5 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 261/2004 ⁽¹⁾? În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare: care trebuie să fie ponderea persoanelor absente pentru a admite o asemenea împrejurare?
- 2) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare: absența spontană a unei părți semnificative a personalului însărcinat cu efectuarea zborurilor operatorului efectiv de transport aerian, motivată de o grevă neconformă cu legislația muncii și cu contractul colectiv de muncă („grevă spontană”) este o împrejurare excepțională în sensul articolului 5 alineatul (3) din Regulamentul nr. 261/2004? În cazul unui răspuns afirmativ la a doua întrebare: care trebuie să fie ponderea persoanelor absente pentru a admite o asemenea împrejurare?

- 3) În cazul unui răspuns afirmativ prima sau la a doua întrebare: împrejurarea excepțională trebuie să fi existat cu privire la zborul anulat sau operatorul efectiv de transport aerian poate să elaboreze un nou plan de zbor pentru motive economice?
- 4) În cazul unui răspuns afirmativ la prima sau la a doua întrebare: noțiunea de caracter evitabil se raportează la împrejurarea excepțională sau la consecințele producerii împrejurării excepționale?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 (JO L 46, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 12, p. 218).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht Hannover (Germania) la 13 aprilie 2017 –
Thomas Neufeldt și alții/TUIfly GmbH**

(Cauza C-197/17)

(2017/C 231/11)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Amtsgericht Hannover

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Thomas Neufeldt, Julia Neufeldt și Gabriel Neufeldt, ambii reprezentați de părinții Sandra Neufeldt și Thomas Neufeldt

Pârâtă: TUIfly GmbH

Întrebările preliminare

- 1) Absența pentru motive medicale a unei părți semnificative a personalului însărcinat cu efectuarea zborurilor operatorului efectiv de transport aerian, este o împrejurare excepțională în sensul articolului 5 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 261/2004 ⁽¹⁾? În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare: care trebuie să fie ponderea persoanelor absente pentru a admite o asemenea împrejurare?
- 2) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare: absența spontană a unei părți semnificative a personalului însărcinat cu efectuarea zborurilor operatorului efectiv de transport aerian, motivată de o grevă neconformă cu legislația muncii și cu contractul colectiv de muncă („grevă spontană”) este o împrejurare excepțională în sensul articolului 5 alineatul (3) din Regulamentul nr. 261/2004? În cazul unui răspuns afirmativ la a doua întrebare: care trebuie să fie ponderea persoanelor absente pentru a admite o asemenea împrejurare?
- 3) În cazul unui răspuns afirmativ prima sau la a doua întrebare: împrejurarea excepțională trebuie să fi existat cu privire la zborul anulat sau operatorul efectiv de transport aerian poate să elaboreze un nou plan de zbor pentru motive economice?
- 4) În cazul unui răspuns afirmativ la prima sau la a doua întrebare: noțiunea de caracter evitabil se raportează la împrejurarea excepțională sau la consecințele producerii împrejurării excepționale?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 (JO L 46, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 12, p. 218).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht Hannover (Germania) la 13 aprilie 2017 –
Ivan Wallmann/TUIfly GmbH**

(Cauza C-198/17)

(2017/C 231/12)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Amtsgericht Hannover

Părțile din procedura principală

Reclamant: Ivan Wallmann

Pârâtă: TUIfly GmbH

Întrebările preliminare

- 1) Absența pentru motive medicale a unei părți semnificative a personalului însărcinat cu efectuarea zborurilor operatorului efectiv de transport aerian, este o împrejurare excepțională în sensul articolului 5 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 261/2004 ⁽¹⁾? În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare: care trebuie să fie ponderea persoanelor absente pentru a admite o asemenea împrejurare?
- 2) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare: absența spontană a unei părți semnificative a personalului însărcinat cu efectuarea zborurilor operatorului efectiv de transport aerian, motivată de o grevă neconformă cu legislația muncii și cu contractul colectiv de muncă („grevă spontană”) este o împrejurare excepțională în sensul articolului 5 alineatul (3) din Regulamentul nr. 261/2004? În cazul unui răspuns afirmativ la a doua întrebare: care trebuie să fie ponderea persoanelor absente pentru a admite o asemenea împrejurare?
- 3) În cazul unui răspuns afirmativ prima sau la a doua întrebare: împrejurarea excepțională trebuie să fi existat cu privire la zborul anulat sau operatorul efectiv de transport aerian poate să elaboreze un nou plan de zbor pentru motive economice?
- 4) În cazul unui răspuns afirmativ la prima sau la a doua întrebare: noțiunea de caracter evitabil se raportează la împrejurarea excepțională sau la consecințele producerii împrejurării excepționale?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 (JO L 46, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 12, p. 218).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht Hannover (Germania) la 13 aprilie 2017 –
Susanne de Winder/TUIfly GmbH**

(Cauza C-200/17)

(2017/C 231/13)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Amtsgericht Hannover

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Susanne de Winder

Pârâtă: TUIfly GmbH

Întrebările preliminare

- 1) Absența pentru motive medicale a unei părți semnificative a personalului însărcinat cu efectuarea zborurilor operatorului efectiv de transport aerian, este o împrejurare excepțională în sensul articolului 5 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 261/2004 ⁽¹⁾? În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare: care trebuie să fie ponderea persoanelor absente pentru a admite o asemenea împrejurare?
- 2) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare: absența spontană a unei părți semnificative a personalului însărcinat cu efectuarea zborurilor operatorului efectiv de transport aerian, motivată de o grevă neconformă cu legislația muncii și cu contractul colectiv de muncă („grevă spontană”) este o împrejurare excepțională în sensul articolului 5 alineatul (3) din Regulamentul nr. 261/2004? În cazul unui răspuns afirmativ la a doua întrebare: care trebuie să fie ponderea persoanelor absente pentru a admite o asemenea împrejurare?
- 3) În cazul unui răspuns afirmativ prima sau la a doua întrebare: împrejurarea excepțională trebuie să fi existat cu privire la zborul anulat sau operatorul efectiv de transport aerian poate să elaboreze un nou plan de zbor pentru motive economice?
- 4) În cazul unui răspuns afirmativ la prima sau la a doua întrebare: noțiunea de caracter evitabil se raportează la împrejurarea excepțională sau la consecințele producerii împrejurării excepționale?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 (JO L 46, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 12, p. 218).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht Hannover (Germania) la 13 aprilie 2017 – Holger Schlosser și Nicole Schlosser/TUIfly GmbH

(Cauza C-201/17)

(2017/C 231/14)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Amtsgericht Hannover

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Holger Schlosser, Nicole Schlosser

Pârâtă: TUIfly GmbH

Întrebările preliminare

- 1) Absența pentru motive medicale a unei părți semnificative a personalului însărcinat cu efectuarea zborurilor operatorului efectiv de transport aerian, este o împrejurare excepțională în sensul articolului 5 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 261/2004 ⁽¹⁾? În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare: care trebuie să fie ponderea persoanelor absente pentru a admite o asemenea împrejurare?
- 2) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare: absența spontană a unei părți semnificative a personalului însărcinat cu efectuarea zborurilor operatorului efectiv de transport aerian, motivată de o grevă neconformă cu legislația muncii și cu contractul colectiv de muncă („grevă spontană”) este o împrejurare excepțională în sensul articolului 5 alineatul (3) din Regulamentul nr. 261/2004? În cazul unui răspuns afirmativ la a doua întrebare: care trebuie să fie ponderea persoanelor absente pentru a admite o asemenea împrejurare?
- 3) În cazul unui răspuns afirmativ prima sau la a doua întrebare: împrejurarea excepțională trebuie să fi existat cu privire la zborul anulat sau operatorul efectiv de transport aerian poate să elaboreze un nou plan de zbor pentru motive economice?

- 4) În cazul unui răspuns afirmativ la prima sau la a doua a întrebare: noțiunea de caracter evitabil se raportează la împrejurarea excepțională sau la consecințele producerii împrejurării excepționale?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 (JO L 46, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 12, p. 218).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht Hannover (Germania) la 13 aprilie 2017 –
Peter Rebbe, Hans-Peter Rebbe, Harmine Rebbe/TUIfly GmbH**

(Cauza C-202/17)

(2017/C 231/15)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Amtsgericht Hannover

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Peter Rebbe, Hans-Peter Rebbe, Harmine Rebbe

Pârâtă: TUIfly GmbH

Întrebările preliminare

- 1) Absența pentru motive medicale a unei părți semnificative a personalului însărcinat cu efectuarea zborurilor operatorului efectiv de transport aerian, este o împrejurare excepțională în sensul articolului 5 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 261/2004 ⁽¹⁾? În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare: care trebuie să fie ponderea persoanelor absente pentru a admite o asemenea împrejurare?
- 2) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare: absența spontană a unei părți semnificative a personalului însărcinat cu efectuarea zborurilor operatorului efectiv de transport aerian, motivată de o grevă neconformă cu legislația muncii și cu contractul colectiv de muncă („grevă spontană”) este o împrejurare excepțională în sensul articolului 5 alineatul (3) din Regulamentul nr. 261/2004? În cazul unui răspuns afirmativ la a doua întrebare: care trebuie să fie ponderea persoanelor absente pentru a admite o asemenea împrejurare?
- 3) În cazul unui răspuns afirmativ prima sau la a doua întrebare: împrejurarea excepțională trebuie să fi existat cu privire la zborul anulat sau operatorul efectiv de transport aerian poate să elaboreze un nou plan de zbor pentru motive economice?
- 4) În cazul unui răspuns afirmativ la prima sau la a doua a întrebare: noțiunea de caracter evitabil se raportează la împrejurarea excepțională sau la consecințele producerii împrejurării excepționale?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 (JO L 46, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 12, p. 218).

**Recurs introdus la 21 aprilie 2017 de NF împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera întâi extinsă)
din 28 februarie 2017 în cauza T-192/16, NF/Consiliul European**

(Cauza C-208/17 P)

(2017/C 231/16)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurrent: NF (reprezentanți: P. O'Shea, BL, I. Whelan, BL, B. Burns, Solicitor)

Cealaltă parte din procedură: Consiliul European

Concluziile recurentului

Recurentul solicită Tribunalului:

- anularea în totalitate a Ordonanței Tribunalului din 28 februarie 2017 prin care Tribunalul a decis respingerea acțiunii ca urmare a necompetenței Tribunalului de a o soluționa;
- pronunțarea unei hotărâri definitive în cauza care face obiectul acestui recurs și constatarea că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin faptul că și-a declinat competența și obligarea pârâtului în cauza T-192/16 la plata cheltuielilor de judecată efectuate de recurent în legătură cu ordonanța Tribunalului și cu decizia Curții de Justiție a Uniunii Europene în acest recurs;
- trimiterea problemelor ridicate în această procedură spre rejudecare Tribunalului indicându-i-se că trebuie să se declare competent.

Motivele și principalele argumente

1. Nemotivarea;
2. neluarea în considerare în mod adecvat a aspectului dacă acordul contestat era în realitate o decizie a pârâtului;
3. ignorarea unor elemente de fapt relevante;
4. neluarea în considerare a probelor prezentate în fața sa;
5. lipsa analizării complete și a aprecierii aspectelor semnificative;
6. nerealizarea cercetărilor suplimentare necesare;
7. luarea unei decizii fără a beneficia de informații suficiente;
8. încălcarea principiilor instituite de Curte în cauza C-294/83.

**Recurs introdus la 21 aprilie 2017 de NG împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera întâi extinsă)
din 28 februarie 2017 în cauza T-193/16, NG/Consiliul European**

(Cauza C-209/17 P)

(2017/C 231/17)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurent: NG (reprezențanți: P. O'Shea, BL, I. Whelan, BL, B. Burns, Solicitor)

Cealaltă parte din procedură: Consiliul European

Concluziile recurentului

Recurentul solicită Tribunalului:

- anularea în totalitate a Ordonanței Tribunalului din 28 februarie 2017 prin care Tribunalul a decis respingerea acțiunii ca urmare a necompetenței Tribunalului de a o soluționa;
- pronunțarea unei hotărâri definitive în cauza care face obiectul acestui recurs și constatarea că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin faptul că și-a declinat competența și obligarea pârâtului în cauza T-193/16 la plata cheltuielilor de judecată efectuate de recurent în legătură cu ordonanța Tribunalului și cu decizia Curții de Justiție a Uniunii Europene în acest recurs;
- trimiterea problemelor ridicate în această procedură spre rejudecare Tribunalului indicându-i-se că trebuie să se declare competent.

Motivele și principalele argumente

1. Nemotivarea;
2. neluarea în considerare în mod adecvat a aspectului dacă acordul contestat era în realitate o decizie a părâtului;
3. ignorarea unor elemente de fapt relevante;
4. neluarea în considerare a probelor prezentate în fața sa;
5. lipsa analizării complete și a aprecierii aspectelor semnificative;
6. nerealizarea cercetărilor suplimentare necesare;
7. luarea unei decizii fără a beneficia de informații suficiente;
8. încălcarea principiilor instituite de Curte în cauza C-294/83.

**Recurs introdus la 21 aprilie 2017 de NM împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera întâi extinsă)
din 28 februarie 2017 în cauza T-257/16, NM/Consiliul European**

(Cauza C-210/17 P)

(2017/C 231/18)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurent: NM (reprezențanți: P. O'Shea, BL, I. Whelan, BL, B. Burns, Solicitor)

Cealaltă parte din procedură: Consiliul European

Concluziile recurentului

Recurentul solicită Tribunalului:

- anularea în totalitate a Ordonanței Tribunalului din 28 februarie 2017 prin care Tribunalul a decis respingerea acțiunii ca urmare a necompetenței Tribunalului de a o soluționa;
- pronunțarea unei hotărâri definitive în cauza care face obiectul acestui recurs și constatarea că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin faptul că și-a declinat competența și obligarea părâtului în cauza T-257/16 la plata cheltuielilor de judecată efectuate de recurent în legătură cu ordonanța Tribunalului și cu decizia Curții de Justiție a Uniunii Europene în acest recurs;
- trimiterea problemelor ridicate în această procedură spre rejudecare Tribunalului indicându-i-se că trebuie să se declare competent.

Motivele și principalele argumente

1. Nemotivarea;
2. neluarea în considerare în mod adecvat a aspectului dacă acordul contestat era în realitate o decizie a părâtului;
3. ignorarea unor elemente de fapt relevante;
4. neluarea în considerare a probelor prezentate în fața sa;
5. lipsa analizării complete și a aprecierii aspectelor semnificative;
6. nerealizarea cercetărilor suplimentare necesare;
7. luarea unei decizii fără a beneficia de informații suficiente;

8. încălcarea principiilor instituite de Curte în cauza C-294/83.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Spania) la
24 aprilie 2017 – Simón Rodríguez Otero/Televisión de Galicia S.A.**

(Cauza C-212/17)

(2017/C 231/19)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Părțile din procedura principală

Apelant: Simón Rodríguez Otero

Intimată: Televisión de Galicia S.A.

Cealaltă parte: Ministerio Fiscal

Întrebările preliminare

- 1) În sensul principiului echivalenței între lucrătorii temporari și cei pe durată nedeterminată, trebuie considerate „situații comparabile” încetarea contractului de muncă pe baza unor „circumstanțe obiective” în temeiul articolului 49 alineatul 1 litera c) din ET [Estatuto de los Trabajadores (Statutul lucrătorilor), denumit în continuare „ET”] și cea bazată pe „motive obiective” în temeiul articolului 52 din ET și, prin urmare, diferența dintre valoarea indemnizațiilor acordate în cele două situații constituie un tratament diferențiat între lucrătorii temporari și cei pe durată nedeterminată, interzis de Directiva 1999/70/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 privind acordul cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP ⁽¹⁾?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ, trebuie să se considere că obiectivele de politică socială care au condus la crearea contractului de suplínire justifică, de asemenea, conform clauzei 4 punctul 1 din acordul cadrul menționat anterior, tratamentul diferențiat constând în acordarea unei indemnizații mai mici pentru încetarea raportului de muncă, atunci când angajatorul optează în mod liber pentru încheierea pe durată determinată a contractului de suplínire?

⁽¹⁾ JO 1999, L 175, p. 43, Ediție specială, 05/vol. 5, p. 129.

Recurs introdus la 27 aprilie 2017 de Islamic Republic of Iran Shipping Lines, Hafize Darya Shipping Lines (HDSL), Khazar Sea Shipping Lines Co., IRISL Europe GmbH, IRISL Marine Services and Engineering Co., Irano Misr Shipping Co., Safiran Payam Darya Shipping Lines, Shipping Computer Services Co., Soroush Sarzamin Asatir Ship Management, South Way Shipping Agency Co. Ltd, Valfajr 8th Shipping Line Co. împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi) din 17 februarie 2017 în cauzele conexate T-14/14 și T-87/14, Islamic Republic of Iran Shipping Lines și alții/Consiliul Uniunii Europene

(Cauza C-225/17 P)

(2017/C 231/20)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurente: Islamic Republic of Iran Shipping Lines, Hafize Darya Shipping Lines (HDSL), Khazar Sea Shipping Lines Co., IRISL Europe GmbH, IRISL Marine Services and Engineering Co., Irano Misr Shipping Co., Safiran Payam Darya Shipping Lines, Shipping Computer Services Co., Soroush Sarzamin Asatir Ship Management, South Way Shipping Agency Co. Ltd, Valfajr 8th Shipping Line Co. (reprezentanți: M. Taher, Solicitor, M. Lester QC, Barrister)

Cealaltă parte din procedură: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile recurentelor

- Anularea Hotărârii Tribunalului din 17 februarie 2017 în cauzele conexate T-14/14 și T-87/14
- soluționarea cauzei supuse Tribunalului și în particular:
 - Anularea „măsurilor din octombrie 2013” (Decizia 2013/497 ⁽¹⁾) a Consiliului de modificare a Deciziei 2010/413 ⁽²⁾ și Regulamentul 971/2013 ⁽³⁾ al Consiliului de modificare a Regulamentului 267/2012 ⁽⁴⁾), precum și a „măsurilor din noiembrie 2013” (Decizia 2013/685 ⁽⁵⁾) a Consiliului de modificare a Deciziei 2010/413 și Regulamentul de punere în aplicare 1203/2013 ⁽⁶⁾ al Consiliului privind punerea în aplicare a Regulamentului 267/2012) în măsura în care aceste măsuri restrictive împotriva Iranului le privesc pe recurente;
 - cu titlu subsidiar, declararea inaplicabilității măsurilor din octombrie 2013 în măsura în care se aplică recurentelor, pe motiv de nelegalitate, și
- Obligarea intimatului la plata cheltuielilor de judecată efectuate în procedura recursului și în procedura în fața Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului referitor la declararea inaplicabilității, recurentele invocă următoarele motive:

1. **Primul motiv**, întemeiat pe săvârșirea unei erori de către Tribunal atunci când a stabilit că măsurile din octombrie 2013 au un temei juridic valabil.
2. **Al doilea motiv**, întemeiat pe săvârșirea unei erori de către Tribunal atunci când a stabilit că măsurile din octombrie 2013 nu încalcă principiile *res judicata*, securității juridice, încrederii legitime și *ne bis in idem* sau dreptul la o cale de atac efectivă.
3. **Al treilea motiv**, întemeiat pe săvârșirea unei erori de către Tribunal atunci când a stabilit că intimatul nu a săvârșit un abuz de putere punând în aplicare măsurile din octombrie 2013.
4. **Al patrulea motiv**, întemeiat pe săvârșirea unei erori de către Tribunal atunci când a stabilit că intimatul nu a încălcat dreptul la apărare al recurentelor.
5. **Al cincilea motiv**, întemeiat pe săvârșirea unei erori de către Tribunal atunci când a stabilit că măsurile din octombrie 2013 nu reprezintă o ingerință nejustificată și disproporționată în drepturile fundamentale ale recurentelor.

În susținerea recursului referitor la cererea de anulare, recurentele invocă următoarele motive:

1. **Primul motiv**, întemeiat pe săvârșirea unei erori de către Tribunal atunci când nu a stabilit că intimatul a săvârșit un număr de erori vădite de apreciere considerând că criteriile de înscriere în listă cuprinse în măsurile din noiembrie 2013 erau îndeplinite cu privire la fiecare dintre recurente.
2. **Al doilea motiv**, întemeiat pe săvârșirea unei erori de către Tribunal atunci când a stabilit că intimatul nu încălcat dreptul la apărare al recurentelor la reinscrierea lor pe listă în cadrul măsurilor din noiembrie 2013.
3. **Al treilea motiv**, întemeiat pe săvârșirea unei erori de către Tribunal atunci când a stabilit că reinscrierea recurentelor pe listă în cadrul măsurilor din noiembrie 2013 nu încalcă principiile *res judicata*, securității juridice, încrederii legitime și *ne bis in idem* sau dreptul la o cale de atac efectivă.

4. **Al patrulea motiv**, întemeiat pe săvârșirea unei erori de către Tribunal atunci când a stabilit că măsurile din noiembrie 2013 nu reprezintă o ingerință nejustificată și disproporționată în drepturile fundamentale ale recurenților.

- ⁽¹⁾ Decizia 2013/497/PESC a Consiliului din 10 octombrie 2013 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului (JO 2013, L 272, p. 46).
- ⁽²⁾ Decizia 2010/413/PESC a Consiliului din 26 iulie 2010 privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Poziției comune 2007/140/PESC (JO 2010, L 195, p. 39).
- ⁽³⁾ Regulamentul (UE) nr. 971/2013 al Consiliului din 10 octombrie 2013 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 267/2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului (JO 2013, L 272, p. 1).
- ⁽⁴⁾ Regulamentul (UE) nr. 267/2012 al Consiliului din 23 martie 2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 961/2010 (JO 2012, L 88, p. 1).
- ⁽⁵⁾ Decizia 2013/685/PESC a Consiliului din 26 noiembrie 2013 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului (JO 2013, L 316, p. 46).
- ⁽⁶⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1203/2013 al Consiliului din 26 noiembrie 2013 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 267/2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului (JO 2013, L 316, p. 1).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht Hannover (Germania) la 28 aprilie 2017 –
Brigitte Wittmann/TUIfly GmbH**

(Cauza C-226/17)

(2017/C 231/21)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Amtsgericht Hannover

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Brigitte Wittmann

Pârâtă: TUIfly GmbH

Întrebările preliminare

- 1) Absența pentru motive medicale a unei părți semnificative a personalului însărcinat cu efectuarea zborurilor operatorului efectiv de transport aerian, este o împrejurare excepțională în sensul articolului 5 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 261/2004 ⁽¹⁾? În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare: care trebuie să fie ponderea persoanelor absente pentru a admite o asemenea împrejurare?
- 2) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare: absența spontană a unei părți semnificative a personalului însărcinat cu efectuarea zborurilor operatorului efectiv de transport aerian, motivată de o grevă neconformă cu legislația muncii și cu contractul colectiv de muncă („grevă spontană”) este o împrejurare excepțională în sensul articolului 5 alineatul (3) din Regulamentul nr. 261/2004? În cazul unui răspuns afirmativ la a doua întrebare: care trebuie să fie ponderea persoanelor absente pentru a admite o asemenea împrejurare?
- 3) În cazul unui răspuns afirmativ prima sau la a doua întrebare: împrejurarea excepțională trebuie să fi existat cu privire la zborul anulat sau operatorul efectiv de transport aerian poate să elaboreze un nou plan de zbor pentru motive economice?
- 4) În cazul unui răspuns afirmativ la prima sau la a doua întrebare: noțiunea de caracter evitabil se raportează la împrejurarea excepțională sau la consecințele producerii împrejurării excepționale?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 (JO L 46, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 12, p. 218).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht Hannover (Germania) la 28 aprilie 2017 –
Reinhard Wittmann/TUIfly GmbH**

(Cauza C-228/17)

(2017/C 231/22)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Amtsgericht Hannover

Părțile din procedura principală

Reclamant: Reinhard Wittmann

Pârâtă: TUIfly GmbH

Întrebările preliminare

- 1) Absența pentru motive medicale a unei părți semnificative a personalului însărcinat cu efectuarea zborurilor operatorului efectiv de transport aerian, este o împrejurare excepțională în sensul articolului 5 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 261/2004 ⁽¹⁾? În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare: care trebuie să fie ponderea persoanelor absente pentru a admite o asemenea împrejurare?
- 2) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare: absența spontană a unei părți semnificative a personalului însărcinat cu efectuarea zborurilor operatorului efectiv de transport aerian, motivată de o grevă neconformă cu legislația muncii și cu contractul colectiv de muncă („grevă spontană”) este o împrejurare excepțională în sensul articolului 5 alineatul (3) din Regulamentul nr. 261/2004? În cazul unui răspuns afirmativ la a doua întrebare: care trebuie să fie ponderea persoanelor absente pentru a admite o asemenea împrejurare?
- 3) În cazul unui răspuns afirmativ prima sau la a doua întrebare: împrejurarea excepțională trebuie să fi existat cu privire la zborul anulat sau operatorul efectiv de transport aerian poate să elaboreze un nou plan de zbor pentru motive economice?
- 4) În cazul unui răspuns afirmativ la prima sau la a doua întrebare: noțiunea de caracter evitabil se raportează la împrejurarea excepțională sau la consecințele producerii împrejurării excepționale?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 (JO L 46, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 12, p. 218).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Vilniaus miesto apylinkės teismas (Lituania) la 9 mai
2017 – UAB „Renega”/AB „Energijos skirstymo operatorius”, AB „Lietuvos energijos gamyba”**

(Cauza C-238/17)

(2017/C 231/23)

Limba de procedură: lituaniana

Instanța de trimitere

Vilniaus miesto apylinkės teismas

Părțile din procedura principală

Reclamantă: UAB „Renega”

Pârâte: AB „Energijos skirstymo operatorius” și AB „Lietuvos energijos gamyba”

Întrebările preliminare

1. Obiectivul privind „garantarea acordării de stimulente corespunzătoare operatorilor de sistem și utilizatorilor de sistem, atât pe termen scurt, cât și pe termen lung, pentru a spori eficiența în ceea ce privește performanța sistemelor, precum și integrarea pe piață”, prevăzut la articolul 36 litera (f) din Directiva 2009/72/CE⁽¹⁾ pentru autoritatea de reglementare în îndeplinirea atribuțiilor de reglementare definite de Directiva 2009/72, trebuie înțeles și interpretat în sensul că se opune neacordării de stimulente (neplății compensațiilor pentru serviciul de interes public sau limitării acestora)?
2. Având în vedere că articolul 3 alineatul (2) din Directiva 2009/72 prevede că obligațiile de serviciu public *trebuie să fie clar definite, transparente, nediscriminatorii și ușor de verificat* și că articolul 3 alineatul (6) din Directiva 2009/72 prevede că *acordarea de compensații financiare persoanelor care prestează servicii de interes public se realizează într-un mod nediscriminatoriu și transparent*, este necesară clarificarea următoarelor aspecte:
 - 2.1 Dispozițiile articolului 3 alineatele (2) și (6) din Directiva 2009/72 trebuie interpretate în sensul că se opun limitării stimulentei acordate prestatorilor de servicii de interes public în cazul în care aceștia își îndeplinesc în mod corespunzător obligațiile pe care și le-au asumat în legătură cu prestarea serviciilor de interes public?
 - 2.2 Obligația prevăzută în legislația națională care privește suspendarea plății compensațiilor financiare acordate prestatorilor de servicii de interes public, independent de activitățile de prestare a SIP desfășurate de prestatorul de servicii de interes public și de îndeplinirea obligațiilor asumate de acesta din urmă, însă care stabilește ca motiv pentru limitarea (suspendarea) plății compensațiilor pentru serviciile de interes public și condiționează efectuarea acestora de îndeplinirea de către o persoană asociată prestatorului de servicii de interes public (aceeași întreprindere deținând o participație de control în cadrul acestei persoane și al prestatorului de servicii de interes public) a activităților și a obligațiilor atunci când înregistrează în contabilitate compensațiile pentru consumul serviciilor de interes public calculate pentru întreprinderea în cauză, trebuie considerată ca fiind discriminatorie, neclară și ca reprezentând o restricție din punctul de vedere al concurenței loiale în sensul dispozițiilor articolului 3 alineatele (2) și (6) din Directiva 2009/72?
 - 2.3 Obligația prevăzută în legislația națională care privește suspendarea plății compensațiilor financiare acordate prestatorilor de servicii de interes public, deși prestatorii de servicii de interes public sunt în continuare ținută să își îndeplinească pe deplin obligațiile contractuale legate de servicii de interes public, precum și obligațiile contractuale corelative impuse întreprinderilor care cumpără energie electrică, trebuie considerată ca fiind discriminatorie, neclară și ca reprezentând o restricție din punctul de vedere al concurenței loiale în sensul dispozițiilor articolului 3 alineatele (2) și (6) din Directiva 2009/72?
3. În temeiul articolului 3 alineatul (15) din Directiva 2009/72, care prevede obligația statelor membre de a informa Comisia Europeană, la fiecare doi ani, cu privire la modificările aduse tuturor măsurilor adoptate pentru îndeplinirea obligațiilor de serviciu universal și de serviciu public, un stat membru care a adoptat, în cadrul reglementării naționale, un act normativ care stabilește temeiurile, normele, precum și un mecanism de limitare a compensației datorate prestatorilor de servicii de interes public, are obligația de a informa Comisia Europeană cu privire la un astfel de nou act normativ?
4. Prin prevederea în legislația sa națională a unor temeiuri, norme și a unui mecanism care să permită limitarea compensației datorate prestatorilor de SIP, un stat membru încalcă obiectivele de punere în aplicare a Directivei 2009/72 și principiile generale ale dreptului Uniunii (principiile securității juridice, încrederii legitime, proporționalității, transparenței și nediscriminării)?

⁽¹⁾ Directiva 2009/72/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind normele comune pentru piața internă a energiei electrice și de abrogare a Directivei 2003/54/CE (JO 2009, L 211, p. 55).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d'État (Belgia) la 10 mai 2017 – Ibrahima Diallo/
État belge**

(Cauza C-246/17)

(2017/C 231/24)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din procedura principală

Reclamant: Ibrahima Diallo

Pârât: État belge

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 10 alineatul (1) din Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că impune ca decizia cu privire la constatarea dreptului de ședere să fie adoptată și notificată în termenul de șase luni sau în sensul că permite ca decizia să fie adoptată în acest termen, însă să fie notificată ulterior? În cazul în care decizia menționată poate fi notificată ulterior, în ce termen trebuie să fie notificată?
- 2) Articolul 10 alineatul (1) din Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, coroborat cu articolul 5 din aceasta, cu articolul 5 alineatul (4) din Directiva 2003/86/CE [a Consiliului] din 22 septembrie 2003 privind dreptul la reîntregirea familiei ⁽²⁾ și cu articolele 7, 20, 21 și 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, trebuie interpretat și aplicat în sensul că decizia adoptată în acest temei trebuie doar să fie luată în termenul de șase luni pe care îl prevede, fără să existe vreun termen pentru notificarea sa sau vreo incidență asupra dreptului de ședere în cazul în care notificarea intervine după expirarea acestui termen?
- 3) Pentru a garanta efectivitatea dreptului de ședere al unui membru de familie al unui cetățean al Uniunii, principiul efectivității se opune ca autoritatea națională să recupereze, în urma anulării unei decizii cu privire la dreptul menționat anterior, termenul integral de șase luni de care dispunea în temeiul articolului 10 alineatul (1) din Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora? În cazul unui răspuns afirmativ, care este termenul de care mai dispune autoritatea națională după anularea deciziei sale prin care se refuză recunoașterea dreptului în discuție?
- 4) Articolele 5, 10 și 31 din Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, coroborate cu articolele 8 și 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, articolele 7, 24, 41 și 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și articolul 21 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, sunt compatibile cu o jurisprudență și cu dispoziții naționale, precum articolul 39/2 alineatul 2, articolele 40, 40bis, 42 și 43 din Legea din 15 decembrie 1980 privind accesul pe teritoriul belgian, șederea, stabilirea și returnarea forțată a străinilor, și articolul 52 alineatul 4 din Decretul regal din 8 octombrie 1981 privind accesul pe teritoriul belgian, șederea, stabilirea și returnarea forțată a străinilor, care determină ca o hotărâre de anulare a unei decizii prin care se refuză șederea în temeiul acestor dispoziții, pronunțată de Conseil du contentieux des étrangers, să aibă un efect interruptiv iar nu suspensiv în privința termenului imperativ de șase luni prevăzut la articolul 10 din Directiva 2004/38/CE, la articolul 42 din legea din 15 decembrie 1980 și la articolul 52 din decretul regal din 8 octombrie 1981?
- 5) Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora impune ca din depășirea termenului de șase luni prevăzut la articolul 10 alineatul (1) din aceasta să rezulte o consecință și, în cazul unui răspuns afirmativ, ce consecință trebuie să rezulte? Aceeași Directivă 2004/38/CE impune sau permite ca consecința depășirii acestui termen să fie acordarea automată a permisului de ședere solicitat fără să se fi constatat dacă solicitantul răspunde efectiv condițiilor impuse pentru a beneficia de dreptul de ședere pe care îl reclamă?

⁽¹⁾ Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE (JO L 158, p. 77, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 56).

⁽²⁾ JO L 251, p. 12, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 164.

Recurs introdus la 16 mai 2017 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 7 martie 2017 în cauza T-194/13, United Parcel Service/Comisia Europeană

(Cauza C-265/17 P)

(2017/C 231/25)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Comisia Europeană (reprezentanți: T. Christoforou, N. Khan, H. Leupold, A. Biolan, agenți)

Celelalte părți din procedură: United Parcel Service, Inc., FedEx Corp.

Concluziile recurente

Recurenta solicită Curții:

- anularea hotărârii;
- trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului și
- amânarea pronunțării cu privire la cheltuielile de judecată.

Motivele și principalele argumente

- 1) Tribunalul săvârșește o eroare atunci când constată, în hotărârea sa, că Comisia avea obligația de a divulga UPS versiunea finală a modelului său de concentrare a prețurilor înainte de adoptarea deciziei.
 - 2) Chiar dacă nedivulgarea de către Comisie a versiunii finale a modelului de concentrare a prețurilor către UPS înainte de adoptarea deciziei ar putea încălca dreptul la apărare al UPS, Tribunalul a săvârșit o eroare întrucât a considerat că modelul de concentrare a prețurilor prezenta un caracter probatoriu și, în consecință, în ceea ce privește criteriul juridic aplicat pentru a stabili că decizia trebuia să fie anulată.
 - 3) Chiar dacă o încălcare a dreptului la apărare al UPS putea surveni în aceste împrejurări, Tribunalul a săvârșit o eroare întrucât nu a răspuns la argumentele Comisiei potrivit cărora motivul invocat de UPS era inoperant și UPS putea înțelege modelul concentrării prețurilor.
 - 4) În orice caz, constatările efectuate în hotărâre nu pot justifica anularea deciziei.
-

TRIBUNALUL

**Hotărârea Tribunalului din 31 mai 2017 – Alma-The Soul of Italian Wine/EUIPO – Miguel Torres
(SOTTO IL SOLE ITALIANO SOTTO il SOLE)**

(Cauza T-637/15) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative SOTTO IL SOLE ITALIANO SOTTO il SOLE — Marcă a Uniunii Europene verbală anterioară VIÑA SOL — Motiv relativ de refuz — Atingere adusă caracterului distinctiv — Lipsa similitudinii semnelor — Articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2017/C 231/26)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Alma-The Soul of Italian Wine LLLP (Coral Gables, Florida, Statele Unite) (reprezentant: F. Terrano, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: J. Crespo Carrillo, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Miguel Torres, SA (Vilafranca del Penedès, Spania) (reprezentant: J. Güell Serra, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a EUIPO din 3 septembrie 2015 (cauza R 356/2015-2), privind o procedură de opoziție între Miguel Torres și Alma-The Soul of Italian Wine

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia Camerei a doua de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 3 septembrie 2015 (cauza R 356/2015-2).
- 2) Obligă EUIPO să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele ale Alma-The Soul of Italian Wine LLLP.
- 3) Miguel Torres, SA suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 27, 25.1.2016.

Hotărârea Tribunalului din 17 mai 2017 – Piessevaux/Consiliul

(Cauza T-519/16) ⁽¹⁾

(„Funcție publică — Funcționari — Pensii — Transfer al drepturilor de pensie în sistemul de pensii al Uniunii — Propunere de spor de ani de plată a contribuțiilor — Articolul 11 alineatul (2) din anexa VIII la statut — Noi dispoziții generale de aplicare — Egalitate de tratament — Drepturi dobândite — Încredere legitimă”)

(2017/C 231/27)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Vincent Piessevaux (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: inițial D. de Abreu Caldas și J.-N. Louis, ulterior J.-N. Louis și în final L. Ponteville, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: M. Bauer și E. Rebasti, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 270 TFUE și prin care se urmărește anularea Deciziei Consiliului din 7 octombrie 2013 prin care se stabilesc în mod definitiv, în cadrul sistemului de pensii al Uniunii Europene, drepturile de pensie dobândite de reclamant în urma transferului drepturilor pe care le-a dobândit, anterior intrării sale în funcție în serviciul Uniunii, la organisme de pensii naționale

Dispozitivul

- 1) *Respinge acțiunea.*
- 2) *Domnul Vincent Piessevaux este obligat la plata cheltuielilor de judecată.*

⁽¹⁾ JO C 421 din 24.11.2014 (cauză înregistrată inițial la Tribunalul Funcției Publice a Uniunii Europene sub numărul F-91/14 și transferată la Tribunalul Uniunii Europene la 1.9.2016).

Ordonanța Tribunalului din 17 mai 2017 – Piper Verlag/EUIPO (THE TRAVEL EPISODES)

(Cauza T-164/16) ⁽¹⁾

(„Marca Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative THE TRAVEL EPISODES — Motiv absolut de refuz — Cerere de modificare — Act care nu poate fi adoptat de camera de recurs — Nerespectarea cerințelor de formă — Inadmisibilitate”)

(2017/C 231/28)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Piper Verlag GmbH (München, Germania) (reprezentant: F. Oster, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: H. Kunz, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 15 februarie 2016 (cauza R 1099/2015-4) privind o cerere de înregistrare a semnului figurativ THE TRAVEL EPISODES ca marcă a Uniunii Europene.

Dispozitivul

- 1) *Respinge acțiunea.*
- 2) *Obligă Piper Verlag GmbH la plata cheltuielilor de judecată.*

⁽¹⁾ JO C 200, 6.6.2016.

Ordonanța președintelui Tribunalului din 8 mai 2017 – Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis/Comisia

(Cauza T-207/16 R)

(„Măsurile provizorii — Contracte de achiziții publice — Aviz de excludere — Aviz de verificare — Cerere de suspendare a executării — Lipsa urgenței”)

(2017/C 231/29)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamant: Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis (Salonic, Grecia) (reprezentant: V. Christianos, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: S. Delaude și A. Katsimerou, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolele 278 și 279 TFUE și având ca obiect suspendarea executării deciziei de excludere generală a reclamantului, precum și decizii de înscriere și de activare a avizului de excludere cu privire la reclamant în sistemul de alertă timpurie sau în sistemul de detecție rapidă și excludere

Dispozitivul

- 1) Respinge cererea de măsuri provizorii.
- 2) Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

Ordonanța Tribunalului din 15 mai 2017 – Dominator International/EUIPO (DREAMLINE)

(Cauza T-285/16) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Înregistrare internațională care desemnează Uniunea Europeană — Marca verbală DREAMLINE — Motive absolute de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009 — Articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009 — Acțiune în parte vădit inadmisibilă și în parte vădit nefondată — Articolul 126 din Regulamentul de procedură”]

(2017/C 231/30)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Dominator International GmbH (Viena, Austria) (reprezentant: N. Gugerbauer, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: A. Schiffko, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a EUIPO din 4 martie 2016 (cauza R 1669/2015-2) privind înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană a mărcii verbale DREAMLINE

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Dominator International GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 260, 18.7.2016.

Ordonanța Tribunalului din 17 mai 2017 – Cuallado Martorell/Comisia**(Cauza T-481/16 RENV) ⁽¹⁾**

(„Funcție publică — Recrutare — Concurs general — Neadmitere la proba orală — Evaluarea probei scrise — Decizie de a nu înscrie numele reclamantei pe lista de rezervă — Posibilitatea unei comisii de evaluare de a încredința unuia dintre membrii săi corectarea probelor scrise — Acțiune în parte vădit inadmisibilă și în parte vădit nefondată”)

(2017/C 231/31)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Eva Cuallado Martorell (Valencia, Spania) (reprezentant: C. M. Pinto Cañón, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Baquero Cruz și G. Gattinara, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 270 TFUE și având ca obiect anularea deciziei comisiei de evaluare din cadrul concursului EPSO/AD/130/08, organizat de Oficiul European pentru Selecția Personalului (EPSO), de a nu o admite pe reclamantă să participe la proba orală și de a nu o înscrie pe lista de rezervă

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca vădit inadmisibilă în măsura în care este îndreptată împotriva deciziei EPSO din 14 septembrie 2009, în ceea ce privește problema admiterii reclamantei la proba orală în cauză.
- 2) Respinge acțiunea ca vădit nefondată în măsura în care este îndreptată împotriva deciziei EPSO din 23 iulie 2009 privind menținerea notei eliminatorii de 18/40 la ultima probă scrisă c) și refuzul admiterii doamnei Cuallado Martorell la proba orală a concursului.
- 3) Doamna Cuallado Martorell și Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată aferente procedurii de recurs în fața Tribunalului.
- 4) O obligă pe doamna Cuallado Martorell la plata cheltuielilor de judecată aferente procedurii de retrimiteri la Tribunalul Funcției Publice, precum și procedurii în fața Tribunalului.

⁽¹⁾ JO C 148, 5.6.2010 (cauză înregistrată inițial la Tribunalul Funcției Publice a Uniunii Europene sub numărul F-96/09, ulterior trimisă spre rejudecare la Tribunalul Funcției Publice, după recurs, cu nr. F-96/09 RENV și transferată la Tribunalul Uniunii Europene la 1 septembrie 2016).

Ordonanța Tribunalului din 16 mai 2017 – BSH Electrodomeesticos España/EUIPO – DKSH International (Ufesa)**(Cauza T-785/16) ⁽¹⁾**

(„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale Ufesa — Soluționare amiabilă — Dobândire de către reclamantă a mărcii solicitate — Nepronunțare asupra fondului”)

(2017/C 231/32)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: BSH Electrodomeesticos España, SA (Huarte-Pamplona, Spania) (reprezentant: M. de Justo Bailey, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: P. Duarte Guimarães și A. Folliard-Monguiral, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă în fața Tribunalului: DKSH International Ltd. (Zurich, Elveția) (reprezentanți: C. Johannsen și J. Stock, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a EUIPO din 13 iulie 2016 (cauza R 1691/2015-1) privind o procedură de opoziție între BSH Electrodomesticos España și DKSH International

Dispozitivul

- 1) Nu este necesar să se pronunțe asupra fondului acțiunii.
- 2) Obligă BSH Electrodomesticos España, SA la suportarea propriilor cheltuieli de judecată, precum și a celor efectuate de Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală.
- 3) DKSH International Ltd. suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 6, 9.1.2017.

Ordonanța președintelui Tribunalului din 18 mai 2017 – RW/Comisia

(Cauza T-170/17 R)

(„Măsuri provizorii — Funcție publică — Funcționari — Trimitere în concediu și pensionare — Vârsta de pensionare — Articolul 42c din statut — Cerere de suspendare a executării — Fumus boni juris — Urgență — Evaluare comparativă a intereselor”)

(2017/C 231/33)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: RW (reprezentanți: S. Orlandi și T. Martin, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: G. Berscheid și A.-C. Simon, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolele 278 și 279 TFUE și având ca obiect suspendarea executării deciziei Comisiei din 2 martie 2017 de trimitere a reclamantului în concediu în interesul serviciului și de pensionare din oficiu începând de la 1 iunie 2017.

Dispozitivul

- 1) Suspendă executarea deciziei Comisiei Europene din 2 martie 2017 prin care RW a fost trimis în concediu în interesul serviciului și pensionat din oficiu începând de la 1 iunie 2017.
 - 2) Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.
-

Acțiune introdusă la 20 februarie 2017 – Crédit Agricole și Crédit Agricole Corporate and Investment Bank/Comisia

(Cauza T-113/17)

(2017/C 231/34)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamante: Crédit Agricole SA (Montrouge, Franța), Crédit Agricole Corporate and Investment Bank (Montrouge) (reprezentanți: Me J.-P. Tran Thiet, avocat, M. Powell, solicitor, Mes J. Jourdan și J.-J. Lemonnier, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

Cu titlu principal:

- anularea articolului 1 litera (a) și, pe cale de consecință, a articolului 2 litera (a) din decizie;
- în orice caz, anularea articolului 2 litera (a) din decizie.

Cu titlu subsidiar:

- în exercitarea competenței sale de fond, reducerea amenzilor aplicate reclamantelor în temeiul articolului 261 TFUE și al articolului 31 din Regulamentul nr. 1/2003.

Cu titlu adițional:

- anularea deciziilor consilierului-auditor din 2 octombrie 2014, din 4 martie 2015, din 27 martie 2015, din 29 iulie 2015 și din 19 septembrie 2016 și, pe cale de consecință, anularea articolului 1 litera (a) și a articolului 2 litera (a) din decizie;
- obligarea Comisiei Europene la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prezenta acțiune are ca obiect anularea în parte a Deciziei Comisiei Europene din 7 octombrie 2016, C(2016) 8530 final privind o procedură întemeiată pe articolul 101 TFUE, în cauza instrumentelor financiare derivate pe rata dobânzii în euro (AT.39914 – EIRD), prin care se aplică o amendă de 114 654 000 de euro reclamantelor și, cu titlu subsidiar, reducerea substanțială a sancțiunii.

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă zece motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului de acces la instanță și a principiului contradictorialității.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de imparțialitate și a prezumției de nevinovăție.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că decizia atacată nu ar stabili participarea reclamantelor la presupusele practici de manipulare.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că decizia atacată ar califica practicile vizate, în mod greșit, ca restrângeri prin obiect.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe eroarea de drept săvârșită de Comisie prin faptul că aceasta ar fi considerat că ansamblul practicilor constituiau o încălcare unică.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe faptul că decizia atacată nu ar fi stabilit corespunzător cerințelor legale faptul că reclamantele cunoșteau planul de ansamblu și voința lor de a lua parte la acesta.
7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe eroarea de drept care ar afecta decizia atacată, prin faptul că aceasta ar fi calificat drept continuă presupusa încălcare a reclamantelor, în vreme ce aceasta era numai repetată.

8. Al optulea motiv, întemeiat pe eroarea de drept care ar afecta decizia atacată, prin faptul că aceasta ar fi imputat reclamantelor practicile brokerilor.
9. Al nouălea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia ar fi aplicat o amendă cu încălcarea principiului egalității de tratament, a principiului bunei administrări, a obligației sale de motivare, a dreptului la apărare și a principiului proporționalității.
10. Al zecelea motiv, întemeiat pe faptul că Tribunalul ar trebui să reducă cuantumul amnezii, care ar fi disproporționat în raport cu gravitatea și cu durata practicilor.

A acțiune introdusă la 25 aprilie 2017 – SC/Eulex Kosovo

(Cauza T-242/17)

(2017/C 231/35)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: SC (reprezentanți: L. Moro și A. Kunst, avocați)

Pârâtă: Eulex Kosovo

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- constatarea faptului că pârâta și-a încălcat obligațiile contractuale și necontractuale față de reclamantă;
- constatarea faptului că concursul intern din 2016 a fost nelegal și că, prin urmare, refuzul reînnoirii contractului reclamantei a fost nelegal;
- dispunerea despăgubirii reclamantei pentru pierderile suferite ca urmare a refuzului reînnoirii contractului său într-un cuantum egal cu 19 salarii brute plus diurnele și creșterile salariale conform grilei de „salarizare a personalului internațional contractual” și „cuantumului indicativ al alocațiilor”,
- dispunerea despăgubirii sale pentru prejudiciul moral pe care l-a suferit din cauza actelor și a deciziilor nelegale ale pârâtei;
- obligarea pârâtei la plata totalității cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Primul motiv, prin care se invocă încălcarea punctelor 4 și 6 din Procedurile operaționale standard (SOP) privind reorganizarea, care precizează principiile, rolul și responsabilitățile directorului biroului resurse umane, și a punctelor 5 (principii) și 7 (selecții), și mai precis a punctului 7.1 literele (a) și (b), a punctului 7.2 literele (c), (f) și (k) și a punctului 7.3 litera (c) din procedurile operaționale standard referitoare la selecția personalului (încălcare de natură contractuală).
2. Al doilea motiv, prin care se invocă încălcarea punctului 7.2 litera (f) și a punctului 7.3 litera (c) din SOP privind selecția personalului și a articolului 3.2 din Codul de conduită al pârâtei, precum și a principiilor contractuale ale echității și bunei-credințe (încălcare de natură contractuală) și a dreptului reclamantei la o bună administrare în temeiul articolului 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (încălcare de natură necontractuală).
3. Al treilea motiv, prin care se invocă încălcarea principiului imparțialității și a dreptului reclamantei la o bună administrare
4. Al patrulea motiv, prin care se invocă încălcarea dreptului la condiții de muncă echitabile și corecte (articolul 31 din cartă), a Deciziei memorandum din 26 ianuarie 2011 (Propunere de introducere a evaluării abilităților de conducere) și a cerințelor stabilite în apelurile la contribuții din 2014, precum și a dreptului la bună administrare.

5. Al cincilea motiv, prin care se invocă încălcarea dreptului la condiții de muncă echitabile și corecte (articolul 31 din cartă).

Acțiune introdusă la 26 aprilie 2017 – António Conde & Companhia/Comisia

(Cauza T-244/17)

(2017/C 231/36)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: António Conde & Companhia, SA (Gafanha de Nazaré, Portugalia) (reprezentant: J. García-Gallardo Gil-Fournier, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- constatarea faptului că Comisia Europeană nu a acționat în conformitate cu articolul 14 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1386/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unor măsuri de conservare și executare care se aplică în zona de reglementare a Organizației de Pescuit în Atlanticul de Nord-Vest (JO 2007, L 318, p. 1) întrucât a solicitat Portugaliei să îi comunice o listă a navelor aflate sub pavilion portughez care sunt autorizate să pescuiască în zona de reglementare NAFO în campania de pescuit 2017, ce exclude nava de pescuit CALVÃO, cu consecința că nu a transmis Secretariatului NAFO o listă care să includă această navă;
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă un motiv unic întemeiat pe faptul că Comisia a încălcat articolul 14 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1386/2007 al Consiliului, întrucât a omis în mod nelegal să transmită o listă a navelor care să includă nava de pescuit CALVÃO, ce aparține reclamantei, în vederea acordării autorizației de pescuit în zona de reglementare NAFO, pentru campania de pescuit 2017.

Reclamanta susține că Comisia nu are competența de a participa la întocmirea listei navelor autorizate, care rămâne în competența exclusivă a statelor membre. Reclamanta a solicitat Comisiei să nu mai intervină în întocmirea listei în cauză și să își îndeplinească obligațiile privind transmiterea listei ce include nava de pescuit CALVÃO, care îi aparține, către Secretariatul NAFO.

Acțiune introdusă la 28 aprilie 2017 – Intermarché Casino Achats/Comisia

(Cauza T-254/17)

(2017/C 231/37)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Intermarché Casino Achats (Paris, Franța) (reprezentanți: Y. Utzschneider și J. Jourdan, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- declararea inaplicabilității în speță, în temeiul articolului 277 TFUE, a articolului 20 din Regulamentul nr. 1/2003;

- anularea, în temeiul articolelor 263 și 277 TFUE, a Deciziei C(2017) 1056 a Comisiei Europene din 9 februarie 2017;
- obligarea Comisiei Europene la plata totalității cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe nelegalitatea Deciziei Comisiei Europene din 9 februarie 2017 prin care reclamanta este obligată să se supună unei inspecții în temeiul articolului 20 alineatele (1) și (4) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO 2003 L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167) (denumită în continuare „decizia atacată”). În opinia reclamantei, decizia atacată ar fi nelegală întrucât s-ar întemeia pe dispoziții contrare cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”) și Convenției europene pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (denumită în continuare „CEDO”). În această privință, ea susține că:
 - articolul 20 din Regulamentul nr. 1/2003 ar încălca dreptul la o cale de atac efectivă garantat de articolul 47 din cartă și de articolul 6 din CEDO, în măsura în care acesta nu prevede căi de atac efective împotriva desfășurării operațiunilor de inspecție ale Comisiei;
 - articolul 20 din Regulamentul nr. 1/2003 ar încălca principiul egalității armelor, garantat de articolul 47 din cartă și de articolul 6 din CEDO, în măsura în care acesta nu prevede accesul la înscrisurile care stau la baza deciziei de inspecție a Comisiei și nici comunicarea acestora.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe un viciu de motivare de care ar fi afectată decizia atacată în măsura în care aceasta din urmă ar fi insuficient motivată contrar cerințelor articolului 20 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1/2003. Astfel, reclamanta consideră că decizia atacată nu explică în niciun fel cum ar fi ea vizată de o eventuală încălcare și nici nu indică precis perioada vizată în care sunt suspectate încălcări ale dreptului concurenței. Această încălcare a obligației de motivare ar fi cu atât mai prejudiciabilă cu cât decizia atacată nu cuprinde înscrisurile pe care se sprijină.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe nelegalitatea deciziei atacate în măsura în care aceasta ar fi fost adoptată de Comisie fără ca aceasta din urmă să dispună de indicii suficient de serioase care să permită să se bănuiască o încălcare a normelor de concurență și, prin urmare, să justifice o inspecție în localurile reclamantei.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe nelegalitatea deciziei atacate în măsura în care aceasta nu ar respecta dreptul fundamental la inviolabilitatea domiciliului prevăzut la articolul 7 din cartă și la articolul 8 din CEDO ca urmare a caracterului disproporționat al măsurii de inspecție pe care o dispune și a absenței unor garanții suficiente împotriva abuzurilor.

Acțiune introdusă la 28 aprilie 2017 – Les Mousquetaires și ITM Entreprises/Comisia

(Cauza T-255/17)

(2017/C 231/38)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamante: Les Mousquetaires (Paris, Franța) și ITM Entreprises (Paris) (reprezentanți: N. Jalabert-Doury, B. Chemama și K. Mebarek, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- adoptarea unei măsuri de organizare a procedurii pentru a obliga Comisia să precizeze prezumțiile și să prezinte indiciile de care dispunea pentru a justifica obiectul și scopul deciziilor AT.40466 – Tute 1 și AT.40467 – Tute 2;

- admiterea excepției de nelegalitate a articolului 20 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1/2003 în măsura în care acesta nu prevede o cale de atac efectivă în ceea ce privește condițiile de executare a deciziilor privind inspecția în conformitate cu articolul 6 paragraful 1, cu articolul 8 și cu articolul 13 din CEDO și cu articolele 7 și 47 din cartă;
- anularea deciziilor AT.40466 – Tute 1 și AT.40467 – Tute 2 din 21 februarie 2017 prin care s-a dispus ca Les Mousquetaires S.A.S., precum și toate filialele sale, să se supună unei inspecții, în temeiul articolului 20 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002;
- cu titlu absolut subsidiar, anularea deciziilor AT.40466 – Tute 1 și AT.40467 – Tute 2 adoptate în aceleași condiții în privința ITM Entreprises S.A.S. la data de 9 februarie 2017, care nu au fost notificate destinatarilor acestora;
- anularea deciziei adoptate de Comisie de a reține și de copia datele de pe instrumentele de comunicare și de stocare care conțin date referitoare la viața privată a utilizatorilor și de a respinge cererea de restituire a datelor în cauză efectuată de reclamante;
- obligarea Comisiei Europene la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă șase motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe încălcarea drepturilor fundamentale, a dreptului la inviolabilitatea domiciliului și a dreptului la protecție jurisdicțională efectivă ca urmare a lipsei unei căi de atac jurisdicționale efective cu privire la condițiile de executare a deciziilor privind inspecția.
2. Al doilea motiv este întemeiat pe încălcarea articolului 20 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1/2003 și a drepturilor fundamentale pentru motivul că deciziile privind inspecția ar fi motivate insuficient și, prin urmare, ar fi privat reclamantele de o garanție fundamentală care se impunea în acest cadru. Printre altele, deciziile nu ar delimita suficient obiectul și scopul inspecțiilor și nu ar preciza prezumțiile și indiciile adunate de Comisie.
3. Al treilea motiv este întemeiat pe încălcarea articolului 20 alineatele (3) și (4) și a articolului 21 din Regulamentul nr. 1/2003 și a drepturilor fundamentale pentru motivul că reclamantele ar fi fost private de alte garanții fundamentale. Printre altele, deciziile privind inspecția nu ar fi limitate în timp, ar fi putut fi puse în aplicare în lipsa unei notificări efective și fără respectarea dreptului la asistență juridică, a dreptului de a păstra tăcerea și a dreptului la respectarea vieții private a reclamantelor și nu ar fi permis o opoziție efectivă a reclamantelor, ținând seama de evocarea constantă a sancțiunilor în caz de obstrucționare.
4. Al patrulea motiv este întemeiat pe o eroare vădită de apreciere și pe încălcarea principiului proporționalității prin modul în care Comisia ar fi decis în ceea ce privește oportunitatea, durata și amplexarea inspecțiilor.
5. Al cincilea motiv este întemeiat pe încălcarea drepturilor fundamentale care ar fi fost comisă prin adoptarea deciziei de a refuza să asigure o protecție adaptată anumitor documente care conțin date personale cu privire la care reclamantele au solicitat să beneficieze de protecția dreptului Uniunii.
6. Al șaselea motiv, prin care se solicită anularea cu titlu subsidiar a deciziilor privind inspecția din data de 9 februarie 2017 pe baza aceluiași motive.

Acțiune introdusă la 8 mai 2017 – Clean Sky 2 Joint Undertaking/Revoind Industriale

(Cauza T-268/17)

(2017/C 231/39)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Clean Sky 2 Joint Undertaking (CSJU) (reprezentanți: B. Mastantuono, agent și M. Velardo, avocat)

Pârâtă: Revoind Industriale Srl (Oricola, Italia)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- obligarea pârâtei la plata sumei de 101 370,94 euro în temeiul conversiei de subvenție pentru parteneri nr. 632462 privind proiectul intitulat „EASIER – Experimental Acoustic Subsonic wind tunnel Investigation of the advanced geared turbofan Regional aircraft integrating HLD innovative low-noise design”, majorată cu suma de 524,91 euro cu titlu de dobânzi de întârziere calculate la rata de 3,5 % pentru perioada cuprinsă între 7 februarie 2017 și 1 aprilie 2017;
- obligarea pârâtei la plata sumei de 9,72 euro pe zi cu titlul de dobânzi începând de la 2 aprilie 2017 și până la data rambursării integrale a datoriei; și
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă următoarele motive.

Reclamanta afirmă că pârâta nu și-a îndeplinit obligațiile contractuale, nerealizând proiectul EASIER și nefurnizându-i rapoartele și elementele relevante care trebuiau livrate, astfel cum s-a prevăzut la articolul II.2 din anexa II la convenția de subvenție.

Pe de altă parte, pârâta nu a efectuat munca la care era obligată, astfel cum se precizează în anexa I, încălcând astfel obligațiile în sarcina sa în temeiul articolului II.3 literele a), e) și h) din anexa II la convenția de subvenție.

Prin urmare, reclamanta a reziliat convenția de subvenție în temeiul articolului II. 38 din anexa II la aceasta și a emis o notă de debit privind prefinanțarea sumei de 101 370,94 euro deja plătită de coordonator către pârâtă în temeiul dispozițiilor convenției de subvenție. Astfel prefinanțarea rămâne proprietatea reclamantei până la plata finală.

Faptele care au dat naștere obligației Revoind Industriale Srl, în calitate de beneficiară a convenției de subvenție, sunt în mare măsură necontestate în speță, iar obiecțiile pârâtei, întrucât sunt generale și incomplete și nu sunt întemeiate pe vreun element justificativ, sunt în întregime lipsite de temei.

În consecință, reclamanta este îndreptățită să solicite recuperarea și rambursarea sumelor plătite cu titlu de prefinanțare, majorate cu dobânzi de întârziere.

Acțiune introdusă la 8 mai 2017 – Clean Sky 2 Joint Undertaking/Revoind Industriale

(Cauza T-269/17)

(2017/C 231/40)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Clean Sky 2 Joint Undertaking (CSJU) (reprezentanți: B. Mastantuono, agent, și M. Velardo, avocat)

Pârâtă: Revoind Industriale Srl (Oricola, Italia)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- obligarea pârâtei la plata către CSJU a sumei de 433 485,93 EUR în temeiul Acordului de grant pentru parteneri nr. 325954 „ESICAPIA-Experimental Subsonic Investigation of a Complete Aircraft Propulsion system Installation and Architecture power plant optimization”, majorată cu suma de 2 244,63 EUR de euro cu titlu de dobânzi de întârziere calculate la rata de 3,5 % pentru perioada cuprinsă între 7 februarie 2017 și 1 aprilie 2017;
- obligarea pârâtei la plata sumei de 41,57 EUR cu titlu de dobânzi pentru fiecare zi începând cu data de 2 aprilie 2017 până la data restituirii integrale a debitului și

— obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată aferente prezentei proceduri.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă următoarele motive.

Reclamanta susține că pârâta și-a încălcat obligațiile contractuale, neimplementând proiectul ESCAPIA și neprezentând CSJU rapoartele și produsele relevante, în conformitate cu articolul II.2 din anexa II la acordul de grant.

De asemenea, pârâta nu a îndeplinit activitatea care trebuia să fie efectuată astfel cum a fost identificată în anexa I, încălcându-și, așadar, obligațiile prevăzute la articolul II.3 literele (a), (e) și (h) din anexa II la Acordul de grant.

În consecință, reclamanta a reziliat acordul de grant în temeiul articolului II.38 din anexa II la acesta și a emis o notă de debit privind prefinanțarea de 433 485,93 EUR care a fost deja plătită de coordonator către pârâtă în temeiul dispozițiilor acordului de grant. Astfel, prefinanțarea rămâne proprietatea reclamantei până la plata finală.

Faptele care au dat naștere obligațiilor Revoind Industriale Srl, în calitate de beneficiară a Acordului de grant, sunt în mod larg necontestate în speță, iar obiecțiile pârâtei sunt generice, incomplete și lipsite de orice element justificativ și par, astfel, complet nefondate.

În consecință, reclamanta are dreptul să solicite recuperarea și rambursarea sumei plătite pârâtei cu titlu de prefinanțare, majorată cu dobânzile de întârziere.

Acțiune introdusă la 8 mai 2017 – Clean Sky 2 Joint Undertaking/Revoind Industriale

(Cauza T-270/17)

(2017/C 231/41)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Clean Sky 2 Joint Undertaking (CSJU) (reprezentanți: B. Mastantuono, agent și M. Velardo, avocat)

Pârâtă: Revoind Industriale Srl (Oricola, Italia)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- obligarea pârâtei să plătească suma de 625 793,42 EUR în legătură cu acordul de grant pentru parteneri nr. 620108, „LOSITA – LOw Subsonic Investigation of a large complete Turboprop Aircraft”, la care se adaugă suma de 3 240,41 EUR cu titlu de dobânzi de întârziere, calculate în cotă de 3,5 % pentru perioada cuprinsă între 7 februarie 2017 și 1 aprilie 2017;
- obligarea pârâtei să plătească 60,61 EUR pe zi cu titlu de dobândă de la 2 aprilie 2017 până la data plății integrale a datoriei; și
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată în prezenta procedură.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă următorul motiv.

Reclamanta susține că pârâta și-a încălcat obligațiile contractuale prin neimplementarea proiectului LOSITA și prin nefurnizarea către CSJU a rapoartelor și a rezultatelor relevante, în conformitate cu articolul II.2 din anexa II la acordul de grant.

În plus, pârâta nu a efectuat lucrările de executat în conformitate cu anexa I, încălcându-și astfel obligațiile din articolul II.3 literele a), e) și h) din anexa II la acordul de grant.

În consecință, reclamanta a încetat contractul de grant în temeiul articolului II.38 din anexa II la acordul de grant și a emis o notă de debit pentru prefinanțarea de 625 793,42 care fusese plătită deja pârâtei de către coordonator, în conformitate cu prevederile acordului de grant. Astfel, prefinanțarea rămâne proprietatea reclamantei până la plata finală.

Faptele care au generat obligațiile Revoind Industriale Srl, ca beneficiară a acordului de grant, sunt în mare măsură necontestate în speță, iar obiecțiunile pârâtei, întrucât sunt generale, incomplete și lipsite de orice element justificativ, par a fi complet neîntemeiate.

În consecință, reclamanta este îndreptățită să solicite recuperarea și rambursarea sumei plătite pârâtei cu titlu de prefinanțare, majorată cu dobânda penalizatoare.

Acțiune introdusă la 8 mai 2017 – Clean Sky 2 Joint Undertaking/Revoind Industriale

(Cauza T-271/17)

(2017/C 231/42)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Clean Sky 2 Joint Undertaking (CSJU) (reprezentanți: B. Mastantuono, agent, și M. Velardo, avocat)

Pârâtă: Revoind Industriale Srl (Oricola, Italia)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- obligarea pârâtei la plata către CSJU a sumei de 189 128,26 EUR în temeiul Acordului de grant pentru parteneri nr. 632456 „WITTINESS-WindTunnel Tests on an Innovative regional A/C for Noise assessment”, majorată cu suma de 979,32 EUR de euro cu titlu de dobânzi de întârziere calculate la rata de 3,5 % pentru perioada cuprinsă între 7 februarie 2017 și 1 aprilie 2017;
- obligarea pârâtei la plata sumei de 18,14 EUR cu titlu de dobânzi pentru fiecare zi începând cu data de 2 aprilie 2017 până la data restituirii integrale a debitului și
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată aferente prezentei proceduri.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă următoarele motive.

Reclamanta susține că pârâta și-a încălcat obligațiile contractuale, neimplementând proiectul WITTINESS și neprezentând CSJU rapoartele și produsele relevante, în conformitate cu articolul II.2 din anexa II la acordul de grant.

De asemenea, pârâta nu a îndeplinit activitatea care trebuia să fie efectuată astfel cum a fost identificată în anexa I, încălcându-și, așadar, obligațiile prevăzute la articolul II.3 literele (a), (e) și (h) din anexa II la Acordul de grant.

În consecință, reclamanta a reziliat acordul de grant în temeiul articolului II.38 din anexa II la acesta și a emis o notă de debit privind prefinanțarea de 189 128,26 EUR care a fost deja plătită de coordonator către pârâtă în temeiul dispozițiilor acordului de grant. Astfel, prefinanțarea rămâne proprietatea reclamantei până la plata finală.

Faptele care au dat naștere obligațiilor Revoind Industriale Srl, în calitate de beneficiară a Acordului de grant, sunt în mod larg necontestate în speță, iar obiecțiile pârâtei sunt generice, incomplete și lipsite de orice element justificativ și par, astfel, complet nefondate.

În consecință, reclamanta are dreptul să solicite recuperarea și rambursarea sumei plătite pârâtei cu titlu de prefinanțare, majorată cu dobânzile de întârziere.

Acțiune introdusă la 5 mai 2017 – Webgarden/EUIPO (Dating Bracelet)**(Cauza T-272/17)**

(2017/C 231/43)

*Limba de procedură: maghiara***Părțile**

Reclamantă: Webgarden Szolgáltató és Kereskedelmi Kft. (Budapesta, Ungaria) (reprezentant: G. Jambrik, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Desenul sau modelul industrial în litigiu: desenul sau modelul industrial al Uniunii „Dating Bracelet” — cererea de înregistrare nr. 14450019

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 1 martie 2017 (cauza R 658/2016-5)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 4 din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea articolului 20 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene;
- încălcarea articolului 21 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

Acțiune introdusă la 15 mai 2017 – SH/Comisia**(Cauza T-283/17)**

(2017/C 231/44)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamant: SH (reprezentant: N. de Montigny, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

declararea acțiunii ca fiind admisibilă și fondată;

în consecință,

- constatarea nelegalității articolului 2 alineatul (2) al treilea paragraf din anexa VII la statutul funcționarilor;

- anularea deciziei din 13 iulie 2016 a Oficiului de Administrare și Plată a Drepturilor Individuale (denumit în continuare „PMO”) și, în măsura în care este necesar, a deciziei de respingere explicită a reclamației din 3 februarie 2017;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe o excepție de nelegalitate invocată împotriva deciziei din 13 iulie 2016, din moment ce aceasta ar fi întemeiată pe aplicarea articolului 2 alineatul (2) al treilea paragraf din anexa VII la statutul funcționarilor care ar încălca interzicerea discriminării bazate pe naționalitate și/sau pe naștere, principiul egalității, dreptul la educație, protecția intereselor copiilor, principiul proporționalității și legitimității oricărei derogări de la drepturile consacrate de cartă.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe o eroare de drept și pe încălcarea principiului bunei administrări, în măsura în care decizia din 13 iulie 2016 ar fi întemeiată pe o prevedere nelegală a statutului.

Acțiune introdusă la 12 mai 2017 – Le Pen/Parlamentul

(Cauza T-284/17)

(2017/C 231/45)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Marion Le Pen (Saint-Cloud, Franța) (reprezentant: M. Ceccaldi, avocat)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea deciziei Parlamentului European din 2 martie 2017 privind cererea de ridicare a imunității lui Marine Le Pen 2016/2295 (IMM)
- obligarea Parlamentului European la plata către doamna Marine Le Pen a sumei de 35 000 de euro cu titlu de reparație a prejudiciului moral suferit;
- obligarea Parlamentului European la plata către doamna Marine Le Pen a sumei de 5 000 de euro cu titlu de rambursare a cheltuielilor recuperabile;
- obligarea Parlamentului European la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 8 din Protocolul nr. 7 privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene (denumit în continuare „protocolul”). Acest motiv se împarte în patru aspecte.
 - Primul aspect, întemeiat pe întinderea imunității prevăzute la articolul 8 din protocol.
 - Al doilea aspect, întemeiat pe obiectul imunității prevăzute la articolul 8 din protocol.
 - Al treilea aspect, întemeiat pe protecția tradițională de către Parlament a imunității prevăzute la articolul 8 din protocol.
 - Al patrulea aspect, întemeiat pe încălcarea imunității doamnei Le Pen prevăzute la articolul 8 din protocol.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 9 din protocol. Acest motiv se împarte în trei aspecte.
 - Primul aspect, întemeiat pe obiectul articolului 9 din protocol.
 - Al doilea aspect, întemeiat pe eroarea de drept a Parlamentului European față de ridicarea imunității doamnei Le Pen.
 - Al treilea aspect, întemeiat pe faptul că decizia de ridicare a imunității ar fi contrară independenței doamnei Le Pen și a instituției.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului egalității de tratament și a principiului bunei administrări. Acest motiv se împarte în două aspecte.
 - Primul aspect, întemeiat pe tratamentul diferit al doamnei Le Pen în raport cu situații comparabile și pe încălcarea principiului egalității de tratament.
 - Al doilea aspect, întemeiat pe faptul că decizia atacată ar reprezenta un caz vădit de *fumus persecutionis* și ar încălca principiul bunei administrări.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului la apărare.

Acțiune introdusă la 12 mai 2017 – Yanukovych/Consiliul

(Cauza T-285/17)

(2017/C 231/46)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Viktor Fedorovych Yanukovych (Kiev, Ucraina) (reprezentant: T. Beazley, QC)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- Anularea Deciziei (PESC) 2017/381 a Consiliului din 3 martie 2017 de modificare a Deciziei 2014/119/PESC privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina (JO 2017, L 58, p. 34) în măsura în care se aplică reclamantului;
- anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2017/374 al Consiliului din 3 martie 2017 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 208/2014 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina (JO 2017, L 58, p. 1) în măsura în care se aplică reclamantului;
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă șapte motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe inexistența unui temei juridic corespunzător la dispoziția Consiliului pentru actele atacate.
 - Decizia atacată nu a îndeplinit condițiile care permiteau Consiliului să se întemeieze pe articolul 29 TUE.
 - Nu au fost îndeplinite condițiile pentru întemeierea pe articolul 215 TFUE întrucât nu a existat o decizie validă în temeiul capitolului 2 din titlul V TUE.
 - Nu a existat o legătură suficientă pentru invocarea articolului 215 TFUE împotriva reclamantului.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe un abuz de putere al Consiliului.
 - Obiectivul real al Consiliului în punerea în aplicare a actelor atacate a fost în esență încercarea de a intra în grațiile actualului regim din Ucraina (astfel încât Ucraina să strângă relațiile cu Uniunea Europeană), iar nu scopurile sau justificările invocate în actele atacate.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe nerespectarea de către Consiliu a obligației de motivare.
 - „Motivarea” adoptată în actele atacate pentru includerea reclamantului (în afara faptului că este eronată) este formală, inadecvată și particularizată în mod necorespunzător.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că reclamantul nu îndeplinește criteriile prevăzute pentru includerea unei persoane în listă la momentul relevant.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe erori manifeste de apreciere ale Consiliului la includerea reclamantului în cadrul măsurilor atacate. Redesemnându-l pe reclamant în pofida lipsei evidente de legătură dintre „motivare” și criteriile de desemnare pertinente, Consiliul a săvârșit o eroare manifestă.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului la apărare al reclamantului și/sau pe refuzul unei protecții jurisdicționale efective. Printre altele, Consiliul nu a consultat în mod corespunzător reclamantul înainte de redesemnare, iar reclamantului nu i s-a oferit o oportunitate corespunzătoare sau justă fie să corecteze erori, fie să prezinte informații referitoare la circumstanțele sale personale.
7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului de proprietate al reclamantului, conform articolului 17 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, prin aceea că, printre altele, măsurile restrictive reprezintă o limitare nejustificată și disproporționată a acestui drept.

Acțiune introdusă la 12 mai 2017 – Yanukovych/Consiliul

(Cauza T-286/17)

(2017/C 231/47)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Oleksandr Viktorovych Yanukovych (Donețk, Ucraina) (reprezentant: T. Beazley, QC)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei (CFSP) 2017/381 a Consiliului din 3 martie 2017 de modificare a Deciziei 2014/119/PESC privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina (JO 2017, L 58, p. 34) în măsura în care îi este aplicabilă reclamantului;
- anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2017/374 din 3 martie 2017 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 208/2014 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina (JO 2017, L 58, p. 1) în măsura în care îi este aplicabil reclamantului;
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamant.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă șapte motive.

1. Primul motiv, prin intermediul căruia se susține că Consiliul nu dispunea un temei juridic adecvat pentru actele atacate.
 - Condițiile care permit Consiliului să se întemeieze pe articolul 29 TEU nu erau îndeplinite de decizia atacată.

- Condițiile care permit întemeierea pe articolul 215 TFEU nu erau îndeplinite întrucât nu exista o decizie valabilă în temeiul capitolului 2 din titlul V TUE.
 - Nu exista o legătură suficientă pentru a se putea invoca articolul 215 TFUE împotriva reclamantului.
2. Al doilea motiv, prin intermediul căruia se susține că a fost săvârșit un abuz de putere de către Consiliu.
- Obiectivul real al Consiliului în punerea în aplicare a actelor atacate era în esență acela de a încerca să obțină favoruri din partea regimului actual din Ucraina (astfel încât Ucraina să dezvolte legături mai strânse cu Uniunea Europeană), iar nu îndeplinirea obiectivelor sau a justificărilor invocate în ceea ce privește actele atacate.
3. Al treilea motiv, prin intermediul căruia se susține că Consiliul nu a furnizat o motivare.
- „Expunerea de motive” reținută în actele atacate pentru includerea pe listă reclamantului (în plus față de faptul că este greșită) este formală, inadecvată și individualizată în mod necorespunzător.
4. Al patrulea motiv, prin intermediul căruia se susține că reclamantul nu îndeplinea criteriile necesare pentru ca o persoană să fie inclusă pe listă la data relevantă.
5. Al cincilea motiv, prin intermediul căruia se susține că Consiliul a săvârșit erori vădite de apreciere la includerea reclamantului în măsurile atacate. Prin desemnarea din nou a reclamantului, în pofida lipsei evidente de legătură între „expunerea de motive” și criteriile de desemnare relevante, Consiliul a săvârșit o eroare vădită.
6. Al șaselea motiv, prin intermediul căruia se invocă încălcarea dreptului la apărare al reclamantului și/sau refuzul unei protecții jurisdicționale efective. Printre altele, Consiliul nu l-a consultat în mod adecvat pe reclamant înainte de a-l desemna din nou și reclamantului nu i s-a oferit în mod adecvat sau echitabil posibilitatea de a corecta erori sau de a furniza informații referitoare la situația sa personală.
7. Al șaptelea motiv, prin intermediul căruia se invocă încălcarea dreptului de proprietate al reclamantului garantat prin articolul 17 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în măsura în care, printre altele, măsurile restrictive constituie o limitare nejustificată și disproporționată a dreptului menționat.

Acțiune introdusă la 15 mai 2017 – Sky/EUIPO – Parrot Drones (Parrot SKYCONTROLLER)

(Cauza T-288/17)

(2017/C 231/48)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Sky plc (Isleworth, Regatul Unit) (reprezentant: J. Barry, Solicitor)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Parrot Drones (Paris, Franța)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă care cuprinde elementele verbale „Parrot SKYCONTROLLER” – cererea de înregistrare nr. 13 107 842

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 7 martie 2017 în cauza R 457/2016-2

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor aferente prezentei proceduri și procedurilor în fața EUIPO.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) și a articolului 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 16 mai 2017 – Stavyskyi/Consiliul**(Cauza T-290/17)**

(2017/C 231/49)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamant: Edward Stavyskyi (Belgia) (reprezentanți: M. J. Grayston, solicitor, P. Gjørtler, G. Pandey și D. Rovetta, lawyers)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei (PESC) 2017/381 a Consiliului din 3 martie 2017 de modificare a Deciziei 2014/119/PESC privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina (JO 2017, L 58, p. 34) și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2017/374 al Consiliului din 3 martie 2017 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 208/2014 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina (JO 2017, L 58, p. 1), în măsura în care aceste acte îl mențin e reclamant pe lista persoanelor și a entităților cărora li se aplică aceste măsuri restrictive;
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă patru motive.

1. Primul motiv întemeiat pe faptul că reglementarea privind înscrierea încalcă principiul proporționalității întrucât permite înscrierea unei persoane pentru motivul că face obiectul unei proceduri penale, și că, în consecință, actele contestate se au un temei nelegal.
 2. Al doilea motiv întemeiat pe faptul că Consiliul a săvârșit o eroare vădită de apreciere întrucât nu dispunea de elemente de fapt suficient de solide pentru a-l include pe reclamant pe listă pentru motivul că făcea obiectul unei proceduri penale inițiate de autoritățile ucrainene pentru deturnare de fonduri publice.
 3. Al treilea motiv întemeiat pe nemotivare întrucât, în actele contestate, Consiliul a furnizat o motivare insuficientă și stereotipă întrucât s-a limitat să reia textul care figurează în reglementarea privind înscrierea pe listă.
 4. Al patrulea motiv întemeiat pe o eroare de temei juridic întrucât măsurile luate de Consiliu nu constituie, în privința reclamantului, acte de politică externă, ci mai degrabă măsuri de cooperare internațională în procedurile penale, care au fost adoptate așadar pe un temei juridic incorrect.
-

Acțiune introdusă la 16 mai 2017 – Transdev și alții/Comisia**(Cauza T-291/17)**

(2017/C 231/50)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamante: Transdev (Issy-les-Moulineaux, Franța), Transdev Ile de France (Issy-les-Moulineaux), Transports rapides automobiles (TRA) (Villepinte, Franța) (reprezentant: F. Salat-Baroux, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- cu titlu principal, anularea în parte a deciziei Comisiei Europene din 2 februarie 2017 privind schema de ajutor SA.26763 2014/C (ex 2012/NN) pusă în aplicare de Franța în favoarea întreprinderilor de transport cu autobuzul în regiunea Île-de-France, în măsura în care declară la articolul 1 că schema de ajutor regională a fost pusă în aplicare „în mod nelegal”, deși era vorba despre o schemă de ajutor existentă;
- cu titlu subsidiar, anularea în parte a deciziei Comisiei Europene din 2 februarie 2017 privind schema de ajutor SA.26763 2014/C (ex 2012/NN) pusă în aplicare de Franța în favoarea întreprinderilor de transport cu autobuzul în regiunea Île-de-France, în măsura în care declară la articolul 1 că schema de ajutor regională a fost pusă în aplicare în mod nelegal pentru perioada anterioară datei de 25 noiembrie 1998;
- obligarea Comisiei Europene la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă două motive.

1. Primul motiv, invocat cu titlu principal, întemeiat pe faptul că schema de ajutor regională în discuție nu ar fi fost pusă în aplicare în mod nelegal, din moment ce nu ar fi fost supusă obligației de notificare prealabilă. Astfel, schema de ajutor regională ar fi o schemă de ajutor existentă, în sensul articolului 108 alineatul (1) TFUE și al dispozițiilor articolului 1 litera (b) și ale capitolului VI din Regulamentul (UE) 2015/1589 al Consiliului din 13 iulie 2015 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (JO 2015, L 248, p. 9) (denumit în continuare „Regulamentul 2015/1589”). Potrivit normelor aplicabile schemelor de ajutor existente, punerea în aplicare a acestora nu ar fi nelegală, Comisia având doar posibilitatea de a prescrie, după caz, măsuri utile în scopul evoluării sau al dispariției acestora în viitor.
2. Al doilea motiv, invocat cu titlu subsidiar, întemeiat pe faptul că schema de ajutor regională nu ar constitui o schemă de ajutor existentă. Potrivit reclamantelor, decizia atacată este viciată de nelegalitate, întrucât Comisia a considerat că termenul de prescripție de zece ani fusese întrerupt de o acțiune introdusă în fața instanței naționale în anul 2004 de Syndicat autonome des transporteurs de voyageurs (denumit în continuare „SATV”). Astfel, articolul 17 din Regulamentul 2015/1589 ar prevedea că termenul de prescripție de zece ani nu este întrerupt decât printr-o măsură adoptată de către Comisie sau, la solicitarea acesteia, de către un stat membru. Reclamantele susțin că introducerea de către SATV a unei acțiuni în fața instanței naționale nu constituie o măsură care întrerupe termenul de prescripție în sensul acestei dispoziții.

Acțiune introdusă la 16 mai 2017 – Région Île-de-France/Comisia**(Cauza T-292/17)**

(2017/C 231/51)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamantă: Région Île-de-France (Paris, Franța) (reprezentant: J.-P. Hordies, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei adoptate de Comisia Europeană la 2 februarie 2017 (SA.26763 – (2014/C) –) privind schema de ajutor pusă în aplicare de Franța în favoarea întreprinderilor de transport cu autobuzul în Regiunea Île-de-France, în măsura în care a calificat această schemă ca ajutor de stat;
- obligarea Comisiei la plata tuturor cheltuielilor de judecată aferente procedurii.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe refuzul Comisiei de a califica schema de susținere a regiunii ca ajutor existent.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe nemotivarea deciziei atacate. Acest motiv cuprinde două aspecte:
 - Primul aspect, întemeiat pe nemotivarea privind criteriul selectivității.
 - Al doilea aspect, întemeiat pe nemotivarea privind criteriul avantajului economic necuvenit.

Acțiune introdusă la 12 mai 2017 – Lion's Head Global Partners/EUIPO – Lion Capital (Lion's Head)
(Cauza T-294/17)
(2017/C 231/52)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: Lion's Head Global Partners LLP (Londra, Regatul Unit) (reprezentant: R. Nöske, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Lion Capital LLP (Londra, Regatul Unit)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană a mărcii verbale „Lion's Head” – înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană nr. 997 073

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 28 februarie 2017 în cauza R 1478/2016-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate și respingerea opoziției;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

— încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Ațiune introdusă la 15 mai 2017 – VSM/EUIPO (WE KNOW ABRASIVES)**(Cauza T-297/17)**

(2017/C 231/53)

*Limba de procedură: germana***Părțile**

Reclamantă: VSM Vereinigte Schmirlgel- und Maschinen-Fabriken AG (Hanovra, Germania) (reprezentant: M. Horak, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală „WE KNOW ABRASIVES” – cererea de înregistrare nr. 15 063 522

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 6 martie 2017 în cauza R 1595/2016-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) coroborat cu articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea articolului 63 alineatul (1) coroborat cu articolele 58 și 59 din Regulamentul nr. 207/2009; încălcarea articolului 63 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009 și, în consecință, a principiului care garantează dreptul de a fi ascultat.

Ațiune introdusă la 16 Mai 2017 – Sata/EUIPO – Zhejiang Rongpeng Air Tools (1000)**(Cauza T-299/17)**

(2017/C 231/54)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: germana***Părțile**

Reclamantă: Sata GmbH & Co. KG (Kornwestheim, Germania) (reprezentant: M.-C. Simon, Rechtsanwältin)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Zhejiang Rongpeng Air Tools Co. Ltd (Pengjie Town, China)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: semnul „1000” – marca Uniunii Europene nr. 12 333 531

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 6/3/2017 în cauza R 650/2016-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată;
- în cazul în care cealaltă parte intervine în proces, obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 75 din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea principiilor egalității de tratament și bune administrări.

Ațiune introdusă la 17 mai 2017 – Sata/EUIPO – Zhejiang Rongpeng Air Tools (3000)

(Cauza T-300/17)

(2017/C 231/55)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: Sata GmbH & Co. KG (Kornwestheim, Germania) (reprezentant: M.-C. Simon, Rechtsanwältin)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Zhejiang Rongpeng Air Tools Co. Ltd (Pengjie Town, China)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: semnul „3000” – marca Uniunii Europene nr. 12 511 119

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 8/3/2017 în cauza R 653/2016-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată;
- în cazul în care cealaltă parte intervine în proces, obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 75 din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009;

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea principiilor egalității de tratament și bune administrări.

Acțiune introdusă la 17 mai 2017 – Sata/EUIPO – Zhejiang Rongpeng Air Tools (2000)

(Cauza T-301/17)

(2017/C 231/56)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: Sata GmbH & Co. KG (Kornwestheim, Germania) (reprezentant: M.-C. Simon, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Zhejiang Rongpeng Air Tools Co. Ltd (Pengjie Town, China)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: semnul „2000” – marca Uniunii Europene nr. 12 511 069

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei de recurs a EUIPO din 8 martie 2017 în cauza R 651/2016-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată;
- în cazul în care cealaltă parte intervine în procedură, obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 75 din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea principiului egalității de tratament și a principiului bune administrări.

Acțiune introdusă la 18 mai 2017 – Sata/EUIPO – Zhejiang Rongpeng Air Tools (6000)

(Cauza T-302/17)

(2017/C 231/57)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: Sata GmbH & Co. KG (Kornwestheim, Germania) (reprezentant: M.-C. Simon, Rechtsanwältin)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Zhejiang Rongpeng Air Tools Co. Ltd (Pengjie Town, China)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: semnul „6000” – marca Uniunii Europene nr. 13 112 545

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 8/3/2017 în cauza R 656/2016-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată;
- în cazul în care cealaltă parte intervine în proces, obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 75 din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea principiilor egalității de tratament și bune administrări.

Ațiune introdusă la 18 mai 2017 – Sata/EUIPO – Zhejiang Rongpeng Air Tools (4000)

(Cauza T-303/17)

(2017/C 231/58)

Limba în care a fost formulată ațiunea: germana

Părțile

Reclamantă: Sata GmbH & Co. KG (Kornwestheim, Germania) (reprezentant: M.-C. Simon, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Zhejiang Rongpeng Air Tools Co. Ltd (Pengjie Town, China)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: semnul „4000” – marca Uniunii Europene nr. 12 333 548

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 8 martie 2017 în cauza R 654/2016-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată;
- obligarea celeilalte părți din procedură la plata cheltuielilor de judecată, în cazul în care aceasta intervine în procedură.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 75 din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea principiilor egalității de tratament și bune administrări.

Acțiune introdusă la 18 mai 2017 – Sata/EUIPO – Zhejiang Rongpeng Air Tools (5000)**(Cauza T-304/17)**

(2017/C 231/59)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: germana***Părțile**

Reclamantă: Sata GmbH & Co. KG (Kornwestheim, Germania) (reprezentant: M.-C. Simon, Rechtsanwältin)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Zhejiang Rongpeng Air Tools Co. Ltd (Pengjie Town, China)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: semnul „5000” – marca Uniunii Europene nr. 12 333 555

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 8/3/2017 în cauza R 655/2016-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată;
- în cazul în care cealaltă parte intervine în proces, obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 75 din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea principiilor egalității de tratament și bune administrări.

Acțiune introdusă la 17 mai 2017 – Red Bull/EUIPO (Reprezentarea unui paralelogram compus din două părți de culori diferite)**(Cauza T-305/17)**

(2017/C 231/60)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamantă: Red Bull GmbH (Fuschl am See, Austria) (reprezentanți: A. Renck și S. Petivlasova, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă (Reprezentarea unui paralelogram compus din două părți de culori diferite) – cererea de înregistrare nr. 14 326 508

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 26 ianuarie 2017 în cauza R 2582/2015-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea articolului 7 alineatul (3) din Regulamentul nr. 207/2009.

A acțiune introdusă la 18 mai 2017 – adidas/EUIPO – Shoe Branding Europe (Reprezentarea a trei benzi paralele)

(Cauza T-307/17)

(2017/C 231/61)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: adidas AG (Herzogenaurach, Germania) (reprezentanți: I. Fowler și I. Junkar, Solicitors)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Shoe Branding Europe BVBA (Oudenaarde, Belgia)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă (Reprezentarea a trei benzi paralele) – marca Uniunii Europene nr. 12 442 166

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 7 martie 2017 în cauza R 1515/2016-2

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO și a celeilalte părți din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs, în cazul în care aceasta intervine în procedură, la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 52 alineatul (2) coroborat cu articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul nr. 207/2009.
-

Acțiune introdusă la 15 mai 2017 – Lion's Head Global Partners/EUIPO – Lion Capital (LION'S HEAD global partners)**(Cauza T-310/17)**

(2017/C 231/62)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: germana***Părțile***Reclamantă:* Lion's Head Global Partners LLP (Londra, Regatul Unit) (reprezentant: R. Nöske, avocat)*Pârât:* Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)*Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs:* Lion Capital LLP (Londra, Regatul Unit)**Datele privind procedura în fața EUIPO***Titularul mărcii în litigiu:* reclamanta.*Marca în litigiu:* înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană a mărcii figurative care cuprinde elementul verbal „LION'S HEAD global partners” – înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană nr. 996 979.*Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO:* procedură de opoziție.*Decizia atacată:* Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 28 februarie 2017 în cauza R 1477/2016-4.**Concluziile***Reclamanta solicită Tribunalului:*

- anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 28 februarie 2017 (cauza R 1477/2016-4), având ca obiect o procedură de opoziție între Lion's Head Global Partners LLP și Lion Capital LLP, și respingerea opoziției;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 19 mai 2017 – Stips/Comisia**(Cauza T-311/17)**

(2017/C 231/63)

*Limba de procedură: franceza***Părțile***Reclamant:* Adolf Stips (Besozzo, Italia) (reprezentanți: S. Orlandi și T. Martin, avocați)*Pârâtă:* Comisia Europeană**Concluziile***Reclamantul solicită Tribunalului:*

să declare și să hotărască,

- cu titlu principal, anularea deciziei AAIC din 19 august 2016 de a nu îl reclasifica pe reclamant în gradul AD13 în temeiul exercițiului de reclasificare 2013;
- cu titlu subsidiar, obligarea Comisiei la repararea integrală a prejudiciului, atât material, cât și moral, al reclamantului;

— în orice caz, obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă un motiv unic, întemeiat pe încălcarea articolului 266 TFUE, întrucât Comisia ar fi ignorat motivarea Hotărârii din 19 iulie 2016, Stips/Comisia (F-131/15, EU:F:2016:154) și ar fi executat cu rea-credință această hotărâre, acest lucru aducând atingere autorității absolute de lucru judecat a Tribunalului Funcției Publice.

Acțiune introdusă la 22 mai 2017 – Wajos/EUIPO (forma unei sticle)

(Cauza T-313/17)

(2017/C 231/64)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Wajos GmbH (Dohr, Germania) (reprezentanți: J. Schneiders, R. Krillke și B. Schneiders, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene tridimensională (forma unei sticle) – cererea de înregistrare nr. 14 886 097

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 15 februarie 2017 în cauza R 1526/2016-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 23 mai 2017 – Nosio/EUIPO (MEZZA)

(Cauza T-314/17)

(2017/C 231/65)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Nosio SpA (Mezzocorona, Italia) (reprezentanți: A. Perani și J. Graffer, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală „MEZZA” – cererea de înregistrare nr. 14 822 506.

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 1 martie 2017 în cauza R 1518/2016-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- constatarea încălcării și a aplicării incorecte a articolului 43 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009;
- declararea admisibilă a limitării propuse a clasei 33, și anume „băuturi alcoolice, în special vinuri și vinuri spumante, îmbuteliate în sticle și/sau în recipiente cu o capacitate mai mare sau mai mică de 0,375 litri”;
- constatarea încălcării articolului 75 din Regulamentul nr. 207/2009;
- anularea deciziei pronunțate la 1 martie 2017 de camera a cincea de recurs a EUIPO în cauza R 1518/2016-5, notificată la 23 martie 2017;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată aferente prezentei proceduri.

Motivele invocate

- încălcarea și aplicarea incorectă a articolului 43 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea articolului 75 din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea și aplicarea incorectă a articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) și a articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009.

Ațiune introdusă la 19 mai 2017 – Clean Sky 2 Joint Undertaking/Revoind Industriale

(Cauza T-318/17)

(2017/C 231/66)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Clean Sky 2 Joint Undertaking (CSJU) (reprezentanți: B. Mastantuono, agent, și M. Velardo, avocat)

Pârâtă: Revoind Industriale Srl (Oricola, Italia)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- obligarea pârâtei la plata către reclamantă a sumei de 359 913,75 euro în temeiul acordului de grant nr. 325940 cu privire la proiectul intitulat „EULOSAM – Design and Manufacturing of Baseline Low-Speed, Low-Sweep Wind Tunnel Model”, majorată cu suma de 2 105,25 euro cu titlu de dobânzi de întârziere calculate la rata de 3,5 % pentru perioada cuprinsă între 31 ianuarie 2017 și 1 aprilie 2017;
- obligarea pârâtei la plata către reclamantă a sumei de 34,51 euro pe zi cu titlu de dobânzi începând de la 2 aprilie 2017 și până la data rambursării integrale a datoriei, și
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă motivele ce urmează.

Reclamanta afirmă că pârâta nu și-a îndeplinit obligațiile contractuale prin faptul că nu a realizat proiectul EULOSAM și nu i-a furnizat rapoartele și elementele pertinente care trebuiau să fie livrate, astfel cum era stipulat la articolul II.2 din anexa II din acordul de grant.

Pe de altă parte, pârâta nu ar fi prestat munca ce îi revenea, astfel cum se precizează în anexa I, neîndeplinindu-și astfel obligațiile ce îi revin în temeiul articolului II.3 literele a), e) și h) din anexa II din acordul de grant.

În consecință, consorțiul a reziliat acordul de grant și a emis o notă de debit referitoare la prefinanțarea sumei de 359 913,75 euro plătite deja de coordonator către pârâtă în conformitate cu acordul de grant. Astfel, prefinanțarea rămâne proprietatea reclamantei până la finalizarea plății.

Faptele care au generat obligații pentru Revoind Industriale Srl, ca beneficiară a acordului de grant, sunt în mare parte necontestate în speță, iar obiecțiile pârâtei, în condițiile în care sunt imprecise, incomplete și nu se bazează pe niciun element justificativ, sunt aparent cu totul lipsite de temei.

În consecință, reclamanta este îndreptățită să solicite recuperarea și rambursarea sumelor pe care le-a plătit pârâtei cu titlu de prefinanțare, majorate cu dobânzi de întârziere.

A acțiune introdusă la 16 mai 2017 – Ceobus și alții/Comisia

(Cauza T-330/17)

(2017/C 231/67)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamante: Ceobus (Génicourt, Franța), Compagnie des transports voyageurs du Mantois interurbains – CTVM (Mantes-la-Jolie, Franța), SA des Transports de St Quentin en Yvelines (Trappes, Franța), Les cars Perrier (Trappes), Tim Bus (Magny-en-Vexin, Franța), Transports Voyageurs du Mantois (TVM) (Mantes-la-Jolie) (reprezentant: D. de Combles de Nayves, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- în principal, anularea Deciziei Comisiei din 2 februarie 2017 SA.26763 referitoare la presupusele ajutoare acordate întreprinderilor de transport în comun de către regiunea Ile-de-France, în măsura în care consideră că schema de ajutor a regiunii Ile-de-France stabilită începând din 1984 și până în 2008 constituie o nouă schemă de ajutor care a fost „ilegal pusă în aplicare”;
- în subsidiar, anularea Deciziei Comisiei din 2 februarie 2017 SA.26763 referitoare la presupusele ajutoare acordate întreprinderilor de transport în comun de către regiunea Ile-de-France, în măsura în care consideră că ajutoarele individuale rezultate din schema de ajutor a regiunii Ile-de-France între mai 1994 și 25 noiembrie 2008 constituie ajutoare noi care au fost „ilegal puse în aplicare”.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă trei motive.

1. Primul motiv, invocat în cadrul primului capăt de cerere, întemeiat pe încălcarea articolului 108 TFUE, pe încălcarea articolului 1 litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 2015/1589 al Consiliului din 13 iulie 2015 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (denumit în continuare „Regulamentul nr. 2015/1589”) (JO 2015, L 248, p. 9), precum și pe încălcarea autorității de lucru judecat inerente hotărârilor pronunțate de Curtea de Justiție a Uniunii Europene ca urmare a unei trimiteri preliminare.
 2. Al doilea motiv, invocat în cadrul celui de al doilea capăt de cerere, întemeiat pe încălcarea articolului 17 din Regulamentul nr. 2015/1589, în măsura în care Comisia ar fi calificat drept măsură care întrerupe termenul de prescripție o măsură care nu respecta criteriile de calificare pentru această categorie de măsuri prevăzute la articolul menționat.
 3. Al treilea motiv, invocat în cadrul celui de al doilea capăt de cerere, întemeiat pe încălcarea drepturilor procedurale ale terțelor persoane interesate, în măsura în care Comisia ar fi considerat, în decizia sa de inițiere, că prescripția a fost întreruptă nu prin introducerea unei acțiuni în fața instanțelor administrative, ci prin prima cerere de informații a Comisiei din 25 noiembrie 2008.
-

Acțiune introdusă la 23 mai 2017 – Steifer/CESE**(Cauza T-331/17)**

(2017/C 231/68)

*Limba de procedură: franceza***Părțile***Reclamant:* Guy Steifer (Bruxelles, Belgia) (reprezentant: M.-A. Lucas, avocat)*Pârât:* Comitetul Economic și Social European**Concluziile**

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziei din 21 octombrie 2002 a directorului Direcției de resurse umane și financiare a CESE prin care a fost respinsă cererea reclamantului din 2 octombrie 2002 privind rambursarea, cu plata dobânzilor în vigoare, a părții din drepturile sale de pensie din sistemul belgian transferate către sistemul de pensii comunitar care nu a fost avută în vedere la acordarea sporului corespunzător;
- anularea avizului de stabilire a drepturilor reclamantului de pensie pentru limită de vârstă, adoptat prin Decizia nr. 360/03 A din 15 decembrie 2003, în măsura în care acesta excludea sau omitea să prevadă rambursarea contribuțiilor periodice corespunzătoare pensiei sale pentru limită de vârstă care sunt plătite de Office national des pensions (Oficiul Național de Pensii, denumit în continuare „ONP”) din Regatul Belgiei în contul bancar al CESE începând de la 1 ianuarie 2004, ca urmare a transferului drepturilor sale de pensie;
- obligarea CESE la rambursarea către reclamant a cuantumului contribuțiilor periodice plătite de ONP Comitetului începând de la 1 ianuarie 2004 cu titlu de transfer al drepturilor sale de pensie, majorate cu dobânzi de întârziere calculate în funcție de rata stabilită de BCE pentru operațiunile sale principale de refinanțare, majorată cu două puncte procentuale, de la data la care aceste rambursări ar fi trebuit să aibă loc și până la efectuarea plății integrale;
- obligarea CESE la rambursarea lunară către reclamant a cuantumului contribuțiilor periodice care ar mai trebui plătite în viitor de ONP în contul bancar al Comitetului,
- obligarea CESE la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă un motiv unic, întemeiat pe încălcarea principiului interzicerii îmbogățirii fără justă cauză a Uniunii Europene, a dreptului de proprietate și a articolului 11 alineatul (2) din anexa VIII la Statutul funcționarilor interpretat prin prisma obiectivelor sale, în măsura în care deciziile atacate ar exclude sau nu ar prevedea dreptul reclamantului la rambursarea cuantumului din pensia sa din sistemul național care nu a contribuit la constituirea pensiei sale în sistemul de pensii al Uniunii Europene.

Ordonanța Tribunalului din 3 mai 2017 – Facebook/EUIPO – Brand IP Licensing (lovebook)**(Cauza T-757/15) ⁽¹⁾**

(2017/C 231/69)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a opta a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 68, 22.2.2016.

Ordonanța Tribunalului din 18 mai 2017 – Consorzio IB Innovation/Comisia**(Cauza T-84/17) ⁽¹⁾**

(2017/C 231/70)

Limba de procedură: italiana

Președintele Camerei a doua a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 95, 27.3.2017.

Ordonanța Tribunalului din 5 mai 2017 – King.com/EUIPO – TeamLava (Affichages d'écran et icônes)**(Cauza T-95/17) ⁽¹⁾**

(2017/C 231/71)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei întâi a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 112, 10.4.2017.

Ordonanța Tribunalului din 18 mai 2017 – Consorzio IB Innovation/Comisia**(Cauza T-126/17) ⁽¹⁾**

(2017/C 231/72)

Limba de procedură: italiana

Președintele Camerei a doua a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 121, 18.4.2017.

RECTIFICĂRI**Rectificare la comunicarea din Jurnalul Oficial în cauza T-86/17**

(Jurnalul Oficial al Uniunii Europene C 104 din 3 aprilie 2017)

(2017/C 231/73)

Comunicarea în cauza T-86/17, Le Pen/Parlamentul, se citește astfel:

„Acțiune introdusă la 10 februarie 2017 – Le Pen/Parlamentul

(Cauza T-86/17)

(2017/C 104/85)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Marion Le Pen (Saint-Cloud, Franța) (reprezentanți: M. Ceccaldi și J.-P. Le Moigne, avocați)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Secretarului General al Parlamentului European din 5 decembrie 2016, adoptată în aplicarea Deciziei 2009/C 159/01 a Biroului Parlamentului European din 19 mai și din 9 iulie 2008 «privind normele de aplicare a Statutului deputaților în Parlamentul European», cu modificările ulterioare, prin care s-a constatat o creanță față de reclamantă în sumă de 298 497,87 euro cu titlu de sume plătite în mod nejustificat în cadrul asistenței parlamentare și prin care se motivează recuperarea acestora și se însărcinează ordonatorul competent, în colaborare cu contabilul instituției, să procedeze la recuperarea sumei amintite în aplicarea articolului 68 din normele de aplicare a Statutului deputaților în Parlamentul European și a articolelor 66, 78, 79 și 80 din Regulamentul financiar (denumit în continuare «RF»);
- anularea notei de debit nr. 2016-1560 din 6 decembrie 2016, prin care se informează reclamanta cu privire la faptul că, prin Decizia Secretarului General din 5 decembrie 2016, s-a constatat în privința sa o creanță de 298 497,87 euro, [și se dispune] recuperarea sumelor plătite în mod nejustificat cu titlu de asistență parlamentară [în aplicarea] articolului 68 din NASD și a articolelor 66, 78, 79 și 80 din RF;
- obligarea Parlamentului European la plata tuturor cheltuielilor de judecată;
- obligarea Parlamentului European la plata către doamna Le Pen, cu titlu de rambursare a cheltuielilor de judecată recuperabile, a sumei de 50 000 de euro.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă douăsprezece motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe neкомпetența autorului actului. Reclamanta consideră că decizia Secretarului General al Parlamentului European din 5 decembrie 2016 (denumită în continuare «decizia atacată») ar fi de competența Biroului Parlamentului European și că semnatarul deciziei nu ar justifica nicio delegare de competență.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe lipsa motivării de care ar fi afectată decizia atacată, în condițiile în care această cerință ar fi prescrisă la articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea unor norme fundamentale de procedură, întrucât decizia atacată ar viza raportul de anchetă, efectuată de Oficiul European de Luptă Antifraudă («OLAF») și închisă la 26 iulie 2016, care nu i-ar fi fost comunicat reclamantei. Reclamanta nu ar fi fost astfel ascultată și nu ar fi putut astfel să își expună în mod valabil mijloacele de apărare întrucât Secretarul General ar fi refuzat să îi comunice înscrisurile și mijloacele materiale de probă pe care se întemeiază decizia atacată.
 4. Al patrulea motiv, întemeiat pe absența unei examinări personale a dosarului de către Secretarul General al Parlamentului European. În opinia reclamantei, acesta din urmă s-ar fi mulțumit să preia conținutul raportului OLAF și nu ar fi procedat niciodată personal la examinarea situației reclamantei.
 5. Al cincilea motiv, întemeiat pe inexistența faptelor pe care se sprijină decizia atacată și nota de debit aferentă acestora (denumite în continuare «actele atacate»), întrucât faptele reținute ar fi inexacte.
 6. Al șaselea motiv, întemeiat pe răsturnarea sarcinii probei. În această privință, reclamanta susține că nu ar avea ea sarcina să facă dovada muncii prestate de asistent sa parlamentară, ci, dimpotrivă, autoritățile competente ar avea sarcina să dovedească contrariul.
 7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității, întrucât suma solicitată reclamantei nu ar fi motivată nici în detaliu, nici în privința metodei de calcul și ar presupune că asistenta parlamentară nu ar fi lucrat niciodată pentru reclamantă.
 8. Al optulea motiv, întemeiat pe un abuz de putere, întrucât actele atacate ar fi fost adoptate în scopul de a priva reclamanta, deputat în Parlamentul European, de mijloacele necesare exercitării mandatului său.
 9. Al nouălea motiv, întemeiat pe un abuz de procedură. Reclamanta consideră că Secretarul General ar fi transmis în mod ilegal, pentru a evita să fie obligat să îi comunice raportul OLAF aflat în posesia sa, cererea de comunicare a acestui raport la OLAF, care nu ar fi procedat la transmiterea lui.
 10. Al zecelea motiv, întemeiat pe tratamentul discriminatoriu și pe existența unui *fumus persecutionis*, întrucât situația din jurul prezentului litigiu ar viza exclusiv reclamanta și partidul său.
 11. Al unsprezecelea motiv, întemeiat pe atingerea independenței unui deputat și pe consecințele absenței unui mandat imperativ. Actele atacate ar avea în mod indubitabil drept obiectiv să aducă atingere libertății exercitării mandatului de parlamentar al reclamantei, privând-o de mijloacele financiare necesare îndeplinirii misiunii sale. Parlamentarul nu ar putea, de altfel, să primească instrucțiuni de la Secretarul General cu privire la modul în care ar trebui să își exercite mandatul sub amenințarea aplicării de sancțiuni financiare.
 12. Al doisprezecelea motiv, întemeiat pe lipsa independenței OLAF, întrucât acest organism nu ar oferi nicio garanție de imparțialitate și de probitate și ar fi dependent de Comisia Europeană.”
-

Rectificare la comunicarea din Jurnalul Oficial în cauza T-161/17

(Jurnalul Oficial al Uniunii Europene C 151 din 15 mai 2017)

(2017/C 231/74)

Comunicarea în cauza T-161/17, Le Pen/Parlamentul, se citește astfel:

„Acțiune introdusă la 11 martie 2017 – Le Pen/Parlamentul

(Cauza T-161/17)

(2017/C 151/49)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Marion Le Pen (Saint-Cloud, Franța) (reprezentanți: M. Ceccaldi și J.-P. Le Moigne, avocați)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Secretarului General al Parlamentului European din 6 ianuarie 2017, adoptată în aplicarea articolelor 33, 43, 62, 67 și 68 din Decizia 2009/C 159/01 a Biroului Parlamentului European din 19 mai și din 9 iulie 2008 «privind normele de aplicare a Statutului deputaților în Parlamentul European», cu modificările ulterioare, prin care s-a constatat o creanță față de reclamantă în sumă de 41 554 euro cu titlu de sume plătite în mod nejustificat în cadrul asistenței parlamentare și prin care se motivează recuperarea acesteia și se însărcinează ordonatorul competent, în colaborare cu contabilul instituției, să procedeze la recuperarea sumei amintite în aplicarea articolului 68 din normele de aplicare și a articolelor 66, 78, 79 și 80 din Regulamentul financiar;
- anularea notei de debit nr. 2017-22 din 11 ianuarie 2017, prin care se informează reclamanta cu privire la faptul că, prin Decizia Secretarului General din 6 ianuarie 2017, s-a constatat în privința sa o creanță de 41 554 euro, [și se dispune] recuperarea sumelor plătite în mod nejustificat cu titlu de asistență parlamentară [în aplicarea] articolului 68 din normele de aplicare și a articolelor 78, 79 și 80 din Regulamentul financiar;
- obligarea Parlamentului European la plata tuturor cheltuielilor de judecată;
- obligarea Parlamentului European la plata către doamna Le Pen, cu titlu de rambursare a cheltuielilor de judecată recuperabile, a sumei de 50 000 de euro.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv întemeiat pe vicii care afectează legalitatea externă a actelor atacate. Acest motiv este împărțit în cinci aspecte:
 - primul aspect, potrivit căruia competența în materie de decizii financiare privind deputații ar reveni Biroului Parlamentului European, iar nu Secretarului General;
 - al doilea aspect, potrivit căruia Biroul Parlamentului European nu ar putea modifica natura și întinderea competenței sale. Or, în privința soluționării unor probleme financiare referitoare la un deputat european, Secretarul General nu ar justifica nicio delegare validă din partea președintelui Biroului Parlamentului care să îi dea puterea de a adopta și de a notifica actele atacate;
 - al treilea aspect, potrivit căruia actele atacate nu ar fi suficient motivate și ar da dovadă de un caracter arbitrar;
 - al patrulea aspect, întemeiat pe încălcarea unor norme fundamentale de procedură;

- al cincilea aspect, întemeiat pe absența unei examinări personale a dosarului de către Secretarul General al Parlamentului European.
2. Al doilea motiv întemeiat pe vicii care afectează legalitatea internă a actelor atacate. Acest motiv este împărțit în șase aspecte:
- primul aspect, întemeiat pe o atingere adusă principiilor încrederii legitime și securității juridice;
 - al doilea aspect, întemeiat pe inexistența faptelor invocate în susținerea actelor atacate;
 - al treilea aspect, potrivit căruia actele atacate ar fi afectate de un abuz de putere;
 - al patrulea aspect, potrivit căruia actele atacate ar fi afectate de un abuz de procedură;
 - al cincilea aspect, întemeiat pe caracterul discriminatoriu al actelor atacate și pe existența unui *fumus persecutionis*;
 - al șaselea aspect, întemeiat pe lipsa de independență a OLAF.”
-

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

RO